

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara Vergu-Iordache

Le recomandăm
tuturor studenților noștri

să completeze barometrul *trendence* 2012,
pe care-l pot accesa direct de pe site-ul universității.

BAROMETRUL *trendence*, ediția 2011

Conf. univ. dr.
Cristi PANTELIMON

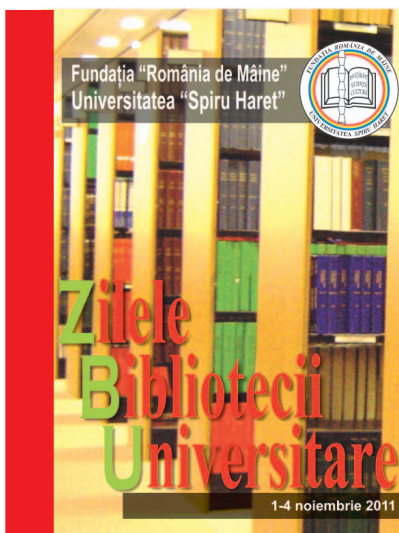
Barometrul *trendence* este un instrument de analiză a satisfacției studenților față de universitățile pe care le urmează, dar și un mijloc de a verifica așteptările studenților față de viitorul lor profesional. Raportul final de după efectuarea sondajului cuprinde patru părți: prima se referă la evaluarea universității, a doua la carieră, a treia la atractivitatea angajatorilor, iar ultima se concentrează asupra studenților, a celor care au răspuns la întrebări. Barometrul este interesat în primul rând de

studenții din ariile de studiu economic și ingineresc/IT sau a celor din domeniul științelor naturale, fără a exclude însă studenții altor domenii. Domeniile amintite sunt, de altfel, cele mai ușor de comparat la nivel european, date fiind caracteristicile lor, să le spunem, cvasi-universale. Raportul final al barometrului oferă comparații pe diferite teme între Universitatea *Spiru Haret*, universitățile românești și cele europene.

În ceea ce privește barometrul *trendence*, ediția 2011: prima întrebare este legată de evaluarea performanței generale a universității la nivel european. Cu un indice de

5,6, cei care au răspuns la această întrebare situează universitatea noastră în zona satisfacției maxime. Media românească este la nivelul de 5,2, indicele maxim la nivel de țară fiind atins în Olanda, cu valoarea de 5,6. România se află la același nivel cu Rusia, Italia, Regatul Unit, Bulgaria, Irlanda. În mod ciudat, studenții finlandezi sunt printre cei mai nemulțumiți de universitățile lor (cu un indice de 4,8), iar grecii sunt pe primul loc la capitolul nemulțumire, cu o valoare a indicelui de 4,7.

(Continuare în pag. 3)

Bibliotecile Universității *Spiru Haret* vă oferă mii de titluri din zone de interes precum literatură, arhitectură, finanțe-bănci, teatru, management, psihologie, muzică, jurnalism, comunicare și relații publice sau sociologie! Mai mult, pentru a fi în pas cu provocările modernismului, există o bibliotecă virtuală digitală, ce conține sinteze necesare ca suport teoretic pentru susținerea examenelor. Sunteți așteptați în cadrul *Zilelor Bibliotecii Universitare* – 1-4 noiembrie 2011 – să vă convingeți!

UN ACCENT UITAT (II)

Iată un alt accent eminescian, trecut din *Convorbiri* în toate edițiile, scos abia de C. Botez și, desigur, și de Perpessiciu, încă din 1939, pe motiv – desigur! – că imperfectul se înțelege și fără accent grav pe finală; poate de aici s-a inspirat acesta pentru *mergêți* de mai sus, dar este ciudat cum n-a pus în 1939 accentul grav: *mergêți*: respectă manuscrisul, cum se vede și din facsimil; dar se poate deduce că pe vremea lui Eminescu imperfectul se accentua cu *accent* grav iar diftongarea cu *accent* ascuțit, or, în *mergêți* din manuscris sunt ambele situații: *imperfect* exprimat prin *diftong*; cred că e mult mai cuminte să considerăm, în această ciornă manuscrisă, că accentul ascuțit marchează numai accentul în rostire, poetul nu putea fi atent la două lucruri odată în graba scrisului. Menținând forma în 1966, editorul va fi trebuit să pună accentul ascuțit, ca să nu mai complice lucrurile... Maioreșcu are și aici virgulă după *nu apune* – păstrată conștiincios de editori – făcând apoziție (înțelepciunea palidă este stea ce nu apune). Sensul este că această stea *lumină* drumul vieții voastre, ea este agentul. Luminile de mai sus (*pe-a lor urme luminoase*, ale cugetărilor) sunt

date, așadar, de candela de aur a palidei înțelepciuni. Palida – nu poate fi decât un joc de cuvinte pe numele zeiței înțelepciunii, *Pallas Athena*

Lucrez la un șantier imens, ediția critică a poeziilor lui Eminescu. Sunt aproape gata. 700 de pagini de note, comentarii, text, prin iarnă vă voi putea oferi cartea. Un accent uitat face parte din Introducere.

Prof. univ. dr. N. GEORGESCU

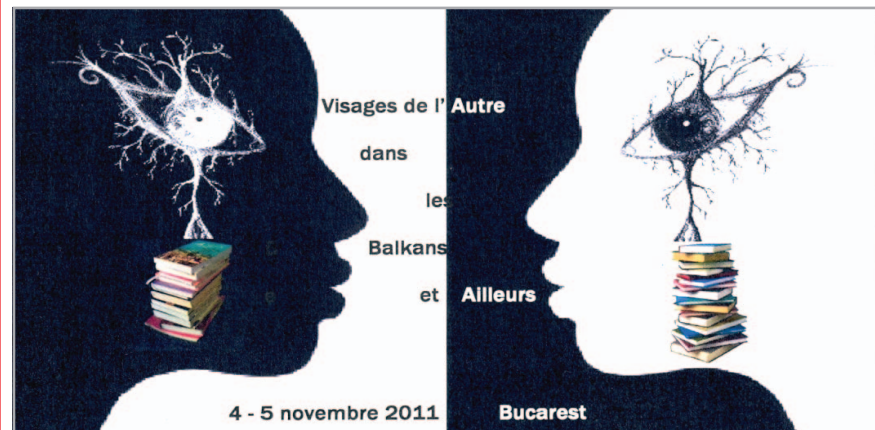
(genitiv grecesc: *Pallados*; *Palladium*, la Vergiliu, este statuia zeiței pentru troieni) combinat cu latinescul *pallidus*, -a, -um (galben la față, înfricoșat etc.). Manuscrisul 2257,72 are *pallidă înțelepciunea*, cu –ll – și dacă ar fi să emendăm, l-am restitui formei definitive.

Revenind, și aici avem imperfect, de data aceasta accentuat în revistă și în edițiile vechi. Eminescu mai folosește, însă, pe lângă imperfectele obișnuite ale limbii, și unul al dumeririi, ca de exemplu în „Luceafărul”, vorbirea lui Demiurg: „Tu vrei un om să te soțoi...” (cu

sensul: tu vroiei/voiai de mult să te soțoi om, acum îmi dau seama; forma este refuzată de ediții, dar prezența ei în *Almanahul România jună* este suficient indiciu că a dorit-o autorul însuși). În „Epigonii” avem forme cu acest regim în versuri ca acestea, de pildă: „Și deaceea scrisa voastră eră sântă și frumoasă / Căci din minți eră gândită, căci din inimi eră scoasă, / Inimi mari, tinere încă, deși voi sunteți bătrâni.” Formele actuale, terne (adică netede, fără accent) dau valoare concludivă: „Și, de-aceea, scrisa voastră era sântă și frumoasă...” (am pus virgulă ca să se înțeleagă sensul actual). Accentele eminesciene repetate și forma legată dau, însă, în textul original, sensul urmărit de noi, acel imperfect al dumeririi: autorul își dă seama acum, scriind, de cauză, el accentuează în cursul vorbirii era mai puternic decât *sântă, gândită, scoasă*. Avem numeroase alte exemple unde imperfectul nu este accentuat grafic de către Eminescu, precum în *Rugăciunea unui dac*: „Pe când nu era moarte...” etc.; se poate replica, însă, că *Rugăciunea unui dac* a fost tipărită în 1879, iar *Epigonii* în 1870, cu 9 ani mai devreme.

(Continuare în pag. 5)

Universitatea *Spiru Haret* în colaborare cu Agence Universitaire de la Francophonie și Association culturelle *Irina Izverna Tarabac et Irina Mavrodin* organizează **Colocviul internațional**:

Respectând buna tradiție a manifestărilor cu caracter francofon, care se desfășoară anual în cadrul Universității *Spiru Haret*, în zilele de 4 și 5 noiembrie va avea loc, la București, colocviul internațional *Visages de l'autre dans les Balkans et ailleurs / Ipostaze ale alterității în Balcani și în lume*.

Pagina 3

Absolventă 2011 a Facultății de Arhitectură din cadrul Universității *Spiru Haret*,

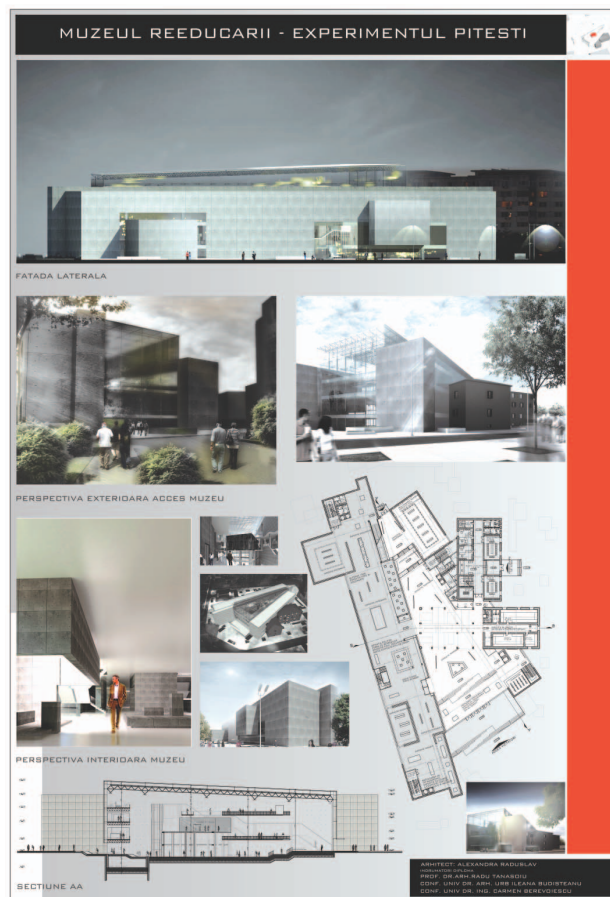
ALEXANDRA RADUSLAV A CÂȘTIGAT PREMIUL NEMETSCHKEK

La *Gala de premiere* a proiectelor studențești participante la concursul de *Indrăznește!*, ediția a II-a, organizat de Fundația *ARHITEXT DESIGN* în cadrul *Festivalului Internațional Arhitect Fluențe*, de la Timișoara, destinat expozițiilor studențești *Trans-Aritecturi* și *Indrăznește!*, unde au fost expuse planșe realizate de participanții la Școala de vară *Trans-Aritecturi*, respectiv panourile cu proiectele câștigătoare înscrise în concursul *Indrăznește!* edițiile 2010 și 2011, au fost desemnate cele mai bune cinci proiecte nominalizate și publicate în revistele *Arhitect* din

2011. Cei cinci câștigători au fost premiați cu premii din partea iCut.ro, Nemetschek și Arhitect.

Proiectele câștigătoare pot fi găsite pe <http://arhitect-indrazneste.blogspot.com>

În cadrul acestei gale a fost desemnat și câștigătorul *Premiului Nemetschek*, pentru cea mai bună planșă *INDRĂZNEȘTE!*, realizată în programul *Allplan Nemetschek*: câștigătoare unei luni de practică la unul dintre cele mai bune birouri de arhitectură din Germania este Alexandra Raduslav, absolventă 2011 a Facultății de Arhitectură din cadrul Universității *Spiru Haret*.

● Festivități de finalizare a activității de instruire în cadrul proiectului
PERFORMANȚĂ ÎN CARIERĂ ȘI ÎN AFACERI PENTRU FEMEI

Pagina 4

Puncte de vedere

DEFINIREA SĂRĂCIEI

Dr. Aurel V. DAVID

Sărăcia a fost multă vreme acceptată ca *fenomen natural*, *fapt inevitabil* sau *iremediabil*, ale căror cauze au fost căutate atât în lipsa de noroc, decesul sau neputința de a câștiga „pâinea zilnică”, cât mai ales în defecte personale: iresponsabilitatea, lipsa de caracter, necinstea sau prostia. Numai în ultimele decenii s-a conștientizat faptul că un fenomen atât de răspândit nu poate fi rezultatul unei neșanse individuale sau al unor defecte personale. Cazuistica în materie confirmă că „sărăcia” este un proces social pervers, multidimensional, generat de lipsa resurselor existențiale, dar mai ales de distribuția lor inechitabilă, precum și de consecințele perverse pe care aceasta le generează în plan socio-politic și cultural. Aceasta este dependentă de contextul socio-politic, asociat cu modul de guvernare, variază în timp și spațiu și se distribuie în cadrul unei societăți în funcție de variabile macrosociale (rasă, etnie, sex, vârstă, statut ocupațional, statut matrimonial etc.) și mai puțin în funcție de factori individuali. De aceea, prevenirea și combaterea sărăciei constituie probleme legate atât

de voința de acțiune a autorităților publice și societății civile, cât și de posibilitățile oferite de mediul social, care poate fi favorabil sau nefavorabil comunităților sociale. De-a lungul timpului, mulți oameni au fost lipsiți de resurse existențiale, adică au fost *săraci*, în pofida faptului că sistemele socio-politice, construite conștient sau impuse în mod violent, au pretins, implicit sau explicit, că vor eradică *flagelul sărăciei*.

În actualul context socio-politic, la nivel internațional, a fost identificat așa-numitul *prag* care desemnează sărăcia, ca situație socială anacronică, fiind calculat apoi arbitrar, pe baza venitului echivalent în dolarii câștigați de o persoană într-o zi. Astfel, s-a convenit că pragul respectiv ar fi de doi dolari pe zi/persoană pentru « *sărăcia ordinară* » și de un dolar pe zi/persoană, pentru așa-numita « *sărăcie extremă* ». Pe această bază, anumite organizații internaționale preocupate de studiul cauzelor, formelor de manifestare și consecințelor sărăciei au apreciat că, la începutul mileniului III, existau pe Pământ aproape 1,3 miliarde de săraci, un pământean din patru trăia cu mai puțin de un dolar pe zi, iar, în anumite părți ale globului, milioane de oameni trăiau cu mai puțin de un dolar pe zi.

(Continuare în pag. 4)

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde, de la Facultatea de Drept și Administrație Publică, București

● conf. univ. dr. Mariana RUDĂREANU

REGIMUL JURIDIC AL CIRCULAȚIEI TERENURILOR

Inițial, în materia circulației juridice a bunurilor imobile, sistemul Codului civil a consacrat două principii: *principiul libertății contractuale* și *principiul consensualismului*. Sub imperiul acestor principii, contractele de vânzare – cumpărare având ca obiect un bun imobil se puteau perfecta prin simplul acord de voință al părților. Potrivit Codului civil, „în contractele ce au ca obiect translația proprietății sau unui alt drept real, proprietatea sau dreptul se transmite prin efectul consimțământului părților și lucrul rămâne în rizico – pericolul dobânditorului, chiar când nu s-a făcut tradițiunea bunului.” Astfel, Codul civil prevede că „vinderea este perfectă între părți și proprietatea este de drept strămutată la cumpărător, în privința vânzătorului, îndată ce părțile s-au învoit asupra lucrului și asupra prețului, deși lucrul încă nu se va fi predat și prețul nu se va fi numărat.” Cu privire la terenuri, Codul civil nu cuprinde reglementări în materia înstrăinării acestora, dar cât timp au fost în vigoare dispozițiile unor acte normative care au instituit restricții circulației juridice a bunurilor imobile, în doctrină și în jurisprudență s-a considerat că terenurile la care se refereau aceste acte normative au fost scoase din circuitul civil. În perioada 1947-1990, prin mai multe acte normative, a fost instituit un control administrativ prealabil al înstrăinărilor tuturor categoriilor de terenuri și a fost impusă condiția formei autentice a actului de înstrăinare.

Student: *Ce a impus Legea nr. 203/1947?*

Profesor: Legea nr. 203/1947 pentru reglementarea circulației și stabilirea regimului juridic imobilelor agricole a impus, pentru înstrăinarea prin acte juridice între vii, obținerea unei autorizații administrative și încheierea actului în formă autentică.

Student: *Ce a prevăzut Decretul nr. 221/1950? Dar Decretul nr. 144/1958?*

Profesor: Decretul nr. 221/1950 cu privire la împărțea sau înstrăinarea terenurilor cu sau fără construcții și la interzicerea construirii fără autorizare a prevăzut, sub sancțiunea nulității absolute, forma autentică și autorizația administrativă prealabilă pentru împărțeli și înstrăinări între vii, de orice fel, a terenurilor cu sau fără construcții.

Decretul nr. 144/1958 privind reglementarea eliberării autorizațiilor de construire, reparare și desființare a construcțiilor, precum și a celor referitoare la înstrăinările și împărțelile terenurilor cu sau fără construcții a prevăzut în art. 11 că înstrăinarea sau împărțea, prin acte între vii, a terenurilor cu sau fără construcții, aflate în orașe, comune, reședințe de raioane, localități balneoclimaterice și centre muncitorești, se face numai cu autorizație prealabilă și în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute. Art. 12 din același act normativ consacră posibilitatea părților de a valorifica înscrisurile sub semnătură privată, nule absolut

Student: *La ce se referea Legea nr. 19/1968?*

Profesor: Legea nr. 19/1968 cu privire la regimul juridic al terenurilor fără construcții din perimetrul construiilor al municipiilor și orașelor a indisponibilizat și declarat expropriabile terenurile fără construcții aflate în perimetrul construiilor al municipiului București, al celorlalte municipii și al orașelor, precum și părțile din terenurile cu construcții, în măsura în care depășeau suprafețele stabilite prin detaliile de sistematizare.

Student: *Ce prevedea Decretul nr. 223/1974? Dar Decretul nr. 112/1984?*

Profesor: Decretul nr. 223/1974 privind reglementarea situației unor bunuri a prevăzut că numai persoanele fizice cu domiciliul în țară pot avea în proprietate terenuri și construcții în România. Decretul nr. 112/1984 pentru modificarea și completarea art. 44 din Legea nr. 59/1974 a permis producătorilor agricoli particulari din zonele necooperativizate să transmită copiilor lor, prin acte între vii, o parte din terenurile agricole pe care le au în proprietate, dacă aceștia locuiesc sau urmează să stabilească domiciliul în aceeași comună și își asumă o serie de obligații legate de exploatarea terenurilor, cu aprobarea comitetului executiv al consiliului popular județean.

Student: *După 1989, ce s-a întâmplat?*

Profesor: După 1989 a fost adoptată Legea nr. 9/1990 privind interzicerea temporară a înstrăinării terenurilor între vii, prin care s-a interzis înstrăinarea prin acte juridice între vii a terenurilor de orice fel situate înăuntrul sau în afara localităților, până la adoptarea noii reglementări a fondului funciar. Prin excepție, legea a permis înstrăinarea terenurilor aferente construcțiilor care fac obiectul unor acte translativ de proprietate, inclusiv curtea, în suprafață de cel mult 1000 mp. Această lege a fost abrogată în mod expres prin Legea nr. 18/1991 privind fondul funciar, care a intrat în vigoare la 20 februarie 1991, ceea ce înseamnă că interdicția înstrăinărilor prin acte juridice între vii a terenurilor a fost abrogată cu această dată.

Student: *Care sunt trăsăturile fundamentale ale Legii nr. 18/1991?*

Profesor: Regimul juridic al circulației terenurilor reglementat de Legea nr. 18/1991 prezintă următoarele trăsături fundamentale: toate terenurile proprietate privată sunt în circuitul civil; forma actului juridic având ca obiect înstrăinarea unui teren este forma autentică; în cazul înstrăinării unui teren agricol situat în extravilan este recunoscut un drept de preemțiune, care se exercită prin Agenția pentru Dezvoltare și Amenajare Rurală; persoanele fizice sau juridice străine nu pot dobândi sau păstra dreptul de proprietate asupra terenurilor de orice fel.

Student: *Care au fost modificările instituite de Decretul nr. 151/1950?*

Profesor: Decretul nr. 151/1950 pentru comasarea și circulația bunurilor agricole a instituit condiția obținerii unei autorizații administrative prealabile, emisă de Ministerul Agriculturii sau de fostele sfaturi populare, după cum terenurile erau situate în afara sau în interiorul vetrelor localităților, precum și forma autentică a actelor juridice între vii, având ca obiect înstrăinarea terenurilor agricole, sub sancțiunea nulității absolute.

pentru lipsa formei autentice, în cadrul unor acțiuni adresate instanțelor judecătorești competente să pronunțe o hotărâre care să țină loc de act autentic de vânzare – cumpărare, transferând astfel dreptul de proprietate. Astfel, potrivit art. 12, în cazul în care s-a încheiat un înscris din care rezultă că proprietarul unui imobil s-a obligat să-l înstrăineze cu titlu oneros și s-au respectat modalitățile de plată a prețului prevăzute în înscris, iar în termen de 3 luni de la eliberarea autorizației prevăzute în art. 11, una din părți sau succesorii acesteia nu se prezintă, din orice motive, la notariat pentru autentificarea actului de înstrăinare, instanța judecătorească va putea da o hotărâre care să țină loc de act autentic de înstrăinare. Acest text s-a dovedit extrem de util pentru simplificarea juridică ce se naștea în domeniul transmisiunilor imobiliare *inter vivos* și s-a bucurat de ample explicații și interpretări în doctrină și jurisprudență.

Student: *Care au fost consecințele Legii nr. 58/1974 și ale Legii nr. 59/1974?*

Profesor: Legea nr. 58/1974 privind sistematizarea teritoriului și localităților urbane și Legea nr. 59/1974 cu privire la fondul funciar au scos total terenurile din circuitul civil. Conform art. 30 din Legea nr. 58/1974, dobândirea terenurilor cuprinse în perimetrul construiilor al localităților urbane și rurale avea loc numai prin moștenire legală, fiind interzisă înstrăinarea sau dobândirea lor prin acte juridice între vii. În cazul înstrăinării construcțiilor, terenul aferent acestora trecea în proprietatea statului. Aceeași reglementare a fost stabilită și prin art. 44 din Legea nr. 59/1974. Sancțiunea nerespectării cerințelor privind circulația juridică a terenurilor de orice fel era nulitatea absolută.

Student: *Cum au acționat reglementările din Legea nr. 54/1998 asupra regimului juridic al terenurilor?*

Profesor: Prin Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor a fost abrogat capitolul V din Legea fondului funciar, intitulat „Circulația juridică a terenurilor”. Domeniul de aplicare a Legii nr. 54/1998 privește terenurile și persoanele cărora li se aplică dispozițiile legii. Referitor la terenuri, la art. 1 se prevede că terenurile proprietate privată, indiferent de titularul lor, sunt și rămân în circuitul civil. Ele pot fi înstrăinate și dobândite cu respectarea condițiilor stabilite de lege. Indiferent că sunt situate în intravilanul sau extravilanul localităților și indiferent de întinderea suprafeței, terenurile pot fi înstrăinate și dobândite prin acte juridice între vii, încheiate în formă autentică, cu următoarele limitări: proprietatea dobânditorului nu poate depăși 200 ha teren agricol, în echivalent arabil, de familie, sub sancțiunea reducțiunii actului juridic de înstrăinare până la limita suprafeței legale; cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor de orice fel, prin acte juridice între vii și prin moștenire. Ulterior, prin art. 44 alin. 2 din Constituția României, astfel cum a fost modificat prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, aprobată prin referendum, conform Hotărârii nr. 3/22.10.2003 a Curții Constituționale, s-a prevăzut că: „Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală”; înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan se face cu respectarea dreptului de preemțiune al coproprietarilor, al vecinilor ori al arendașilor; sunt interzise înstrăinările, sub orice formă, ale terenurilor cu privire la titlul cărora există litigii la instanțele judecătorești, pe tot timpul soluționării acestor litigii; în cazul terenurilor care fac obiectul investițiilor străine, se aplică dispozițiile legislației speciale în materie.

Student: *La ce se referă Dreptul de preemțiune? Cine sunt titularii dreptului de preemțiune? În ce condiții apare Dreptul de preemțiune?*

Profesor: Dreptul de preemțiune este un drept subiectiv civil, legal, patrimonial, incesibil și temporar, recunoscut coproprietarilor, proprietarilor vecini și arendașilor, în temeiul căruia titularii săi pot dobândi proprietatea terenurilor agricole situate în extravilan, în cazul înstrăinării lor prin vânzare, cu preferință față de orice alt cumpărător, la preț și în condiții egale. Instituirea acestui drept reprezintă o derogare de la principiul liberei circulații a bunurilor și, mai ales, de la principiul potrivit căruia proprietarul dispune liber de bunurile sale.

Dreptul de preemțiune se naște numai dacă sunt întrunite următoarele condiții: înstrăinarea era cu obiect un teren agricol situat în extravilan; înstrăinarea terenului se face prin vânzare – cumpărare. Titularii dreptului de preemțiune sunt coproprietarii, proprietarii vecini și arendași.

Student: *Care este Procedura exercitării dreptului de preemțiune?*

Profesor: *Procedura exercitării dreptului de preemțiune* este următoarea: Proprietarul terenului care dorește să-și înstrăineze terenul este obligat să înregistreze oferta de vânzare a terenului agricol situat în extravilan, la consiliul local în raza căruia este situat terenul. În aceeași zi, secretarul consiliului local va afișa oferta, la sediul primăriei, sub semnătură și cu aplicarea ștampilei. Oferta va cuprinde numele și prenumele vânzătorului, suprafața și categoria de folosință, precum și locul unde este situat terenul. Titularii dreptului de preemțiune trebuie să se pronunțe în scris asupra exercitării acestuia, în termen de 45 de zile de la data afișării ofertei de vânzare, în care se va arăta și prețul oferit, iar oferta de cumpărare se înregistrează la primărie. În cazul în care în termenul de 45 de zile își exercită dreptul de preemțiune mai mulți titulari, vânzătorul are dreptul de a alege pe unul dintre ofertanți. Dacă prețul oferit de titularii dreptului de preemțiune nu este convenabil vânzătorului, acesta poate să vândă terenul oricărei alte persoane, iar dacă în termenul de 45 de zile niciunul dintre titularii dreptului de preemțiune nu și-a manifestat voința de a cumpăra terenul, acesta se vinde liber. În fața notarului public, dovada publicității ofertei de vânzare se face cu actul eliberat vânzătorului de către secretarul unității administrative – teritoriale, după expirarea termenului de exercitare a dreptului de preemțiune. Vânzarea terenurilor agricole din extravilan cu nerespectarea dispozițiilor legale privind exercitarea dreptului de preemțiune se sancționează cu nulitatea relativă a contractului de vânzare – cumpărare.

Student: *Cum este reglementat Schimbul de terenuri agricole?*

Profesor: Prin art. 12 – 13 din Legea nr. 54/1998, a fost reglementat *schimbul de terenuri agricole*, care se poate face între persoane fizice sau între persoane juridice private, ori între persoane fizice și persoane juridice private, cu acordul părților contractante și respectarea prevederilor privind suprafața de 200 ha teren agricol, în echivalent arabil, care se poate dobândi de o familie. Contractul de schimb se încheie, sub sancțiunea nulității absolute, în formă autentică. Acțiunea în constatarea nulității poate fi introdusă de către părți, procuror, primar sau de către orice persoană interesată. Terenurile agricole proprietate publică, indiferent de titularul care le administrează, nu pot face obiectul schimbului. Prin schimburile efectuate, fiecare teren dobândește situația juridică a terenului înlocuit, cu respectarea

drepturilor și a sarcinilor anterior și legal constituite. Punerea în posesie a noilor deținători, în urma schimbului, se face de către delegatul oficiului de cadastru agricol și organizarea teritoriului agricol județean sau al municipiului București, în prezența părților contractante sau a reprezentanților acestora, părți în contractul de schimb, operându-se în documentele cadastrale și în registrul agricol modificările survenite. Înstrăinările realizate sub orice formă, în temeiul prevederilor Legii nr. 54/1998, nu validează titlurile de proprietate ale înstrăinătorilor, dacă anterior înstrăinării acestea erau lovite de nulități absolute, izvorâte din încălcarea unor norme imperative ale Legii fondului funciar nr. 18/1991 și care au fost constatate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Student: *Dar circulația juridică a terenurilor cum este reglementată?*

Profesor: *Circulația juridică a terenurilor* este reglementată prin Titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, care a abrogat Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor. Noul act normativ prevede că terenurile proprietate privată, indiferent de destinația și titularul lor, sunt și rămân în circuitul civil. Ele pot fi înstrăinate și dobândite liber prin oricare dintre modulele prevăzute de lege, cu respectarea dispozițiilor acestei legi. Terenurile cu sau fără construcții, situate în intravilan și extravilan, indiferent de destinația sau de întinderea lor, pot fi înstrăinate și dobândite prin acte juridice între vii, încheiate în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute. Cetățenii străini și apatrizii, precum și persoanele juridice străine pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor în România în condițiile prevăzute de legea specială.

Cu excepția litigiilor privind reconstituirea dreptului de proprietate privată și legalitatea titlului de proprietate, conform legilor fondului funciar, existența unui litigiu privitor la un teren cu sau fără construcții nu împiedică înstrăinarea acestuia și nici constituirea altor drepturi reale sau de creanță, după caz. Înstrăinările realizate sub orice formă în temeiul legii menționate, nu validează titlurile de proprietate ale înstrăinătorilor și dobânditorilor, dacă acestea erau lovite de nulitate, ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare la data încheierii lor.

În situația în care, după încheierea unui antecontract cu privire la un teren, cu sau fără construcții, una dintre părți refuză ulterior să încheie contractul, partea care și-a îndeplinit obligațiile poate sesiza instanța competentă ce pronunță o hotărâre care să țină loc de contract.

Student: *Terenurile cu destinație forestieră au un regim juridic diferit?*

Profesor: *Regimul juridic al terenurilor cu destinație forestieră* a fost reglementat prin Legea nr. 66/2002 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 226/2000 care prevedea că terenurile cu destinație forestieră constituie fondul forestier național, care cuprinde fondul forestier

proprietate publică și fondul forestier proprietate privată. Prin art. 8 din Titlul X al Legii nr. 247/2005 s-a abrogat Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 66/2002.

Student: *Ce prevedeau reglementările inițiale?*

Profesor: Reglementările inițiale, anterior abrogării, prevedeau următoarele: • în cazul înstrăinării și dobândirii de terenuri, prin acte juridice între vii, precum și în cazul schimbului de terenuri, actul juridic se încheie în formă autentică; • proprietatea de fond forestier a dobânditorului nu poate să depășească 100 ha de familie (prin familie înțelegându-se soții și copii necăsătoriți, dacă gospodăresc împreună cu părinții lor) sub sancțiunea reducțiunii actului juridic până la limita suprafeței legale; • sunt interzise înstrăinările sub orice formă ale terenurilor pentru care existau litigii în instanțele judecătorești, pe tot timpul soluționării acestor litigii, sub sancțiunea nulității absolute a actului juridic; • potrivit dispozițiilor art. 3 alin. 1 din Legea nr. 66/2002, vânzarea terenurilor din fondul forestier proprietate privată se face cu respectarea dreptului de preemțiune al coproprietarilor sau vecinilor, iar Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin regia Națională a Pădurilor, are un drept de preemțiune la vânzarea terenurilor din fondul forestier proprietate privată, limitrofe fondului forestier proprietate publică a statului, precum și pentru enclavale din acesta. Exercitarea dreptului de preemțiune presupunea înregistrarea ofertei de vânzare de către proprietarul enclavei sau al terenului forestier la primăria de la locul situării terenului, ofertă în care se menționau numele și prenumele vânzătorului, suprafața și categoria de folosință, sarcinile cu care este gravat terenul, locul situării, termenii, condițiile și prețul vânzării. Secretarul primăriei semna și ștampila oferta de vânzare, după care o afișa, iar în termen de 30 de zile de la data afișării, titularii dreptului de preemțiune se pronunțau cu privire la oferta, cu precizarea că oferta de cumpărare, care cuprindea și prețul oferit, se înregistra la primărie. Vânzătorul avea dreptul să aleagă, dacă erau mai multe oferte de cumpărare, iar dacă nu era de acord cu prețul oferit, avea dreptul să vândă terenul altei persoane. Sancțiunea nerespectării dreptului de preemțiune era nulitatea relativă a actului de înstrăinare a terenului. Având în vedere faptul că atât ordonanța de guvern, cât și legea de aprobare au fost abrogate prin aceeași Lege nr. 247/2005, în prezent circulația terenurilor forestiere nu se mai deosebește de circulația celorlalte terenuri.

Student: *Cum este reglementată dobândirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizii?*

Profesor: Reglementarea dobândirii dreptului de proprietate privată asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi, precum și de către persoanele juridice străine este cuprinsă în dispozițiile Legii nr. 312/2005. Prevederile acestei legi nu se aplică în cazul dobândirii dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi prin moștenire legală, în raport de dispozițiile art. 46 din Constituția României și art. 3 din Legea nr. 312/2005. Art. 3 din acest act normativ prevede că cetățeanul unui stat membru, apatridul cu domiciliul într-un stat membru sau în România, precum și persoana juridică constituită în conformitate cu legislația unui stat membru pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor în aceleași condiții cu cele prevăzute de lege pentru cetățenii români și pentru persoanele juridice române. Potrivit art. 4 din Legea nr. 312/2005, cetățeanul unui stat membru nerezident în România, apatridul nerezident în România, precum și persoana juridică nerezidentă, constituită în conformitate cu legislația unui stat membru, pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor pentru reședințe secundare, respectiv, sedii secundare, la împlinirea unui termen de 5 ani de la data aderării României la Uniunea Europeană. Conform prevederilor art. 5 alin. 1 din Legea nr. 312/2005, cetățeanul unui stat membru, apatrid cu domiciliul într-un stat membru sau în România, precum și persoana juridică constituită în conformitate cu legislația unui stat membru pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole, pădurilor și terenurilor forestiere la împlinirea unui termen de 7 ani de la data aderării României la Uniunea Europeană. Dispozițiile alin.1 nu se aplică fermierilor care desfășoară activități independente și care sunt cetățeni ai statelor membre sau apatrizi cu domiciliul într-un stat membru, care își stabilesc reședința în România sau apatrizi cu domiciliul în România. Calitatea de fermier care desfășoară activități independente se dovedește cu documente emise/ eliberate de autoritățile competente sin statul membru sau de proveniență, iar pentru apatrizii cu domiciliul în România, cu atestatul eliberat de către Ministerul Agriculturii. Pentru aceste persoane, dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole, pădurilor și terenurilor forestiere se face în aceleași condiții cu cele aplicabile cetățenilor români, de la data aderării României la Uniunea Europeană. Potrivit prevederilor art. 6 alin. 1 din Legea nr. 312/2005, cetățeanul străin, apatridul și persoana juridică aparținând statelor terțe pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor, în condițiile reglementate prin tratate internaționale, pe bază de reciprocitate.

Student: *Actualul cadru legislativ, în materia actelor juridice de înstrăinare având ca obiect bunuri imobile, ce prevede?*

Profesor: Potrivit art.557 alin. (4) din Noul Cod civil, intrat în vigoare la data de 1 octombrie 2011 în temeiul art. 220 alin.(1) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, în cazul bunurilor imobile dreptul de proprietate se dobândește prin înscriere în cartea funciară, cu respectarea dispozițiilor prevăzute la art. 888, care prevede că înscrierea în cartea funciară se efectuează în baza înscrisului autentic notarial, a hotărârii judecătorești rămase definitivă, a certificatului de moștenitor sau în baza unui alt act emis de autoritățile administrative, în cazurile în care legea prevede aceasta. Din coroborarea celor două texte enunțate, rezultă că forma actului juridic de înstrăinare a unui bun imobil este forma autentică. În același timp, vom reține și faptul că prin art. 220 din Legea nr. 71/2011 a fost abrogat Titlul X „Circulația juridică a terenurilor” al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

Unde ne sunt absolvenții

MARCIS NUȚ:

PASIUNEA

ESTE

UN LUCRU DIVIN

Pasiunea este un lucru divin, dar trebuie hrănită! De aici se naște dorința absolventului Marcis Nuț, promoția 2002, al Facultății de Muzică, pe atunci, al Universității Spiru Haret, de a oferi copiilor tot ce am primit și eu, la rândul meu. Marcis Nuț, anul acesta a înființat, în București, un nou cerc de muzică, *Crescendo*, unde oferă cursuri pentru copii cu vârste cuprinse între 6 și 16 ani. M-a impresionat prin perseverența și dorința de a împărtăși iubirea lui pentru muzică. Îmi părea cunoscut. Mi-am adus aminte: îl știam din trupa *Krypton*, perioada 2000 – 2005. Despre „profilul de muzică”, micul chitarist, elevul lui, Alexandru, spune: *Pentru mine, Marcis este profesor de chitară și un prieten. De fiecare dată când merg la repetiții mă învață câte ceva nou. Pe 17 noiembrie 2011 se împlinește un an de când îl cunosc. Datorită lui sunt, acum, parte dintr-o trupă. Iar pe un site de socializare, am găsit comentarii la fotografiile profesorului: Astăzi (1 septembrie 2011) s-au împlinit doi ani de când îl cunosc pe Marcis și de fiecare dată învăț câte ceva nou de la el! Mulțumesc pentru fiecare lecție pe care mi-ai dat-o! (Anda) Să aflăm detalii despre ceea ce înseamnă să fii profesor de muzică, dar și despre anii de studenție ai lui Maris Nuț la Universitatea Spiru Haret.*

• Care sunt momentele de care vă aduceți aminte când vă gândiți la anii de studenție? Îmi vin în minte multe momente frumoase, de la studiul pieselor în sălile facultății, imaginea colegilor (Silvia Dumitrescu, Adrian Despot și alții), până la numele celor care mi-au influențat viața într-un mod pozitiv: Maestrul Victor Giuleanu, chiar dacă nu mai este printre noi, doamnele profesoare Crinuța Popescu, Mihaela Munteanu, doamna secretară și mulți alții.

• Cât din ceea ce ați învățat în facultate se aplică în fiecare zi? Consider că tot ce am învățat aplic în munca mea zilnică, dar și în viața de zi cu zi.

• De unde vine pasiunea pentru muzică? Ce a declanșat această pasiune? ...Eu cred că pasiunea pentru muzică vine o dată cu nașterea și este un lucru divin (cel puțin în cazul meu); declicul a fost în 1980, din câte îmi amintesc, formația *Roșu și Negru* a fost vinovată

• Aveți un motto care să vă definească din punct de vedere profesional? Repetiția e mama înțelepciunii.

• De ce ați înființat un Cerc de muzică? Am început acest drum muzical și m-am simțit dator să ofer copiilor ce am primit și eu la rândul meu.

• Cum descrieți relația cu copiii? Este una clasică sau este diferită de ceea ce se întâmplă la școală? Este o relație diferită de cea de la școală, eu cred că mai modernă, dar bazată pe respect și prietenie.

• A fi profesor mie îmi pare mai mult vocație, pasiune, decât meserie sau loc de muncă. Cum arată o zi din viața unui profesor de muzică? Cred că răbdarea și perseverența sunt cheia succesului nostru, cât despre o zi din viața mea la cercul de muzică *Crescendo* pot să vă spun că este o plăcere să primești, să împărtășești rezultatele cu micii muzicieni.

• Vă mai rămâne timp și pentru alte preocupări? Cu siguranță, dacă muncești cu pasiune și seriozitate, reușita e aproape! (iată, am făcut și o rimă)

• Ce transmiteți studenților de azi? Dacă aleg muzică și asta fac, să fie foarte serioși, consecvenți, răbdători și încrezători în visele lor.

Interviu realizat de Corina GHIGA

Comunicări științifice la Facultatea de Sociologie-Psihologie

O manifestare științifică de excepție a avut loc săptămâna trecută (joi, 27 octombrie a.c.) la Facultatea de Sociologie-Psihologie a Universității Spiru Haret. Este vorba de conferința *Coordonate ale credinței (științifice, laice, religioase)* în contratransfer, susținută de dr. Irena Talaban, cu participarea prof. univ. dr. Florin Tudose, conf. univ. dr. Matei Georgescu, lect. univ. dr. Mihaela Șutu. Organizat în colaborare cu Universitatea Catolică Lille, evenimentul face parte dintr-un șir lung de asemenea manifestări, începute în urmă cu doi ani la Facultatea de Sociologie-Psihologie a Universității Spiru Haret, la inițiativa decanului acestei facultăți, prof. univ. dr. Florin Tudose. De remarcat în acest sens sunt manifestările acestei toamne, între care conferința: *De la Război la Pace: Transformarea în vindecare a traumelor Transgeneraționale*, susținută, în 29 septembrie a.c., de dr. Ani Kalavijan de la The Association for Trauma Outreach and Prevention (ATOP), sau cele din luna viitoare: conferința și lansarea de carte *Arta vindecătoare a șamanului – în lumina psihoterapiei vestice și a tradiției creștine*, susținută la 11 noiembrie a.c. de dr. August Thalhamer, de la Editura *Har Tios*, sau Colocviul *TA Toolkit For an Authentic Life – Analiza Tranzacțională – trusa de intervenție pentru o viață autentică*, care se va desfășura între 17 – 22 noiembrie 2011, în colaborare cu Asociația Română de Analiză Tranzacțională. (G.N.)

Le recomandăm tuturor studenților noștri să completeze barometrul *trendence 2012*, pe care-l pot accesa direct de pe site-ul universității.

BAROMETRUL trendence, ediția 2011

(Urmare din pag.1)

Următoarea întrebare generală cu privire la universitate este cea legată de modul alegerii ei, anume *care au fost factorii cei mai importanți în această alegere?* Aici se conturează profilul studentului, în funcție de ce anume urmărește acesta când alege o universitate sau ce anume așteaptă are de la o astfel de alegere. Pentru România, pe primul loc s-a situat *calitatea predării* (68%). Același loc a fost alocat și de studenții universității noastre (69%), acest indicator fiind preferatul tuturor studenților europeni, cu valori de peste 65%. De asemenea, important în alegerea universității este și al doilea aspect, numit *conținutul cursurilor și structura* acestora. Aici, Universitatea Spiru Haret (cu 70%) se detașează de media națională (50%) și europeană (54%), cu aproximativ 15-20 procente în plus. În schimb, studenții noștri s-au declarat mai puțin atrași de *reputația academică a universității*, față de media europeană și națională, care oscilează în jurul valorii de 55%, studenții de la Universitatea Spiru Haret situând acest indicator la valoarea de 30,4%. Universitatea Spiru Haret este aleasă pentru *facilitățile IT* peste media națională și europeană (media națională este la 30%, cea europeană la 25%, în timp ce media noastră se află la 50%), dar sub valoarea națională și europeană la *viața studentască și activități specifice campusului*. Aici, însă, valorile nu sunt foarte îndepărtate. Interesant și îmbucurător este că *serviciul administrativ* al universității noastre oferă a dublă atractivitate subiectivă față de cea națională și europeană. Din păcate, raportul acesta se inversează când se pune problema *orientării externe* a universității, unde Universitatea Spiru Haret atrage un destul de timid 22%, față de aproximativ 35-38% la nivel național și european. Îmbucurătoare este și imaginea în ceea ce privește *asistența la alegerea carierei* studenților noștri: față de procentul de 30% la nivel național și european, Universitatea Spiru Haret atrage cu un procent de 48%. Satisfacția propriu-zisă față de indicatorii afișați mai sus (care măsurau numai așteptările studenților, nu și satisfacția concretă oferită de universitate, pe domeniile discutate) este de asemenea la cote îmbucurătoare în rândul studenților haretiști: 77,3% pentru *calitatea învățării*, față de 75% la nivel național și 72% la nivel european, aproximativ 73% pentru *structura și conținutul cursurilor* (la egalitate cu media națională și europeană). Se menține aceeași distanță, destul de mare, în ceea ce privește *reputația academică* (aproximativ 20 de procente în minus față de media națională și europeană), în schimb, depășim mediile națională și europeană la *orientare internațională*, ceea ce este cumva surprinzător având în vedere profilul sau așteptările față de Universitatea Spiru Haret, așa cum au reieșit din topicul anterior. Desigur, rezultatele sunt afectate de numărul mic de răspunsuri acumulate la nivelul universității noastre. *Serviciul administrativ* al universității este apreciat (36,4%) peste media națională de 33%, dar sub cea europeană de 47%. La capitolul *cooperare cu angajatorii*, Universitatea Spiru Haret mai are de lucru în a-și convinge studenții că face ceea ce ar trebui să facă: satisfacția față de acest indicator, de 23%, este clar sub media națională (40%) și europeană (54%). Este, probabil, cel mai important element ce merită revizuit în ceea ce privește strategia universității față de cariera viitoare a absolvenților săi. Indicatorul acesta este cu atât mai important de revizuit cu cât la capitolul *asistență în planificarea carierei*, universitatea noastră oferă o satisfacție vizibil îmbunătățită: 41%, peste media națională de 32%, și foarte aproape de cea europeană, care este de 42,6%. În schimb, la *reputația printre angajatori*, suntem, cu cele 45,5% procente, sub media națională (60,6%) și europeană (64,2%). Universitatea Spiru Haret are, încă, o problemă de imagine în exterior: deși studenții sunt mulțumiți de felul în care sunt consiliați în carieră, angajatorii încă sunt reticenti față de absolvenții noștri, probabil într-o proporție mai mare decât s-ar cere conform cu datele obiective, deci cu calitățile intrinseci ale acestora din urmă. Tot legat de raportul dintre pregătirea în timpul studiilor și piața muncii, avem și opinia legată de *abilitățile* pe care cursurile le oferă pentru cariera absolvenților. Aici studenții noștri sunt foarte mulțumiți: 74% consideră că universitatea îi pregătește corespunzător pentru piața muncii, la nivel național procentul fiind de numai 56%, iar la nivel european de 60,9%.

În ceea ce privește capitolul *Carieră*, prima întrebare se referă la *îngrijorarea studenților față de viitorul lor profesional*. 52% dintre studenții de la Universitatea Spiru Haret sunt îngrijorați față de viitoarea lor carieră. Dar procentul nu este mare, căci, la nivelul României, el este de 68,2%, iar la nivel european de 53%. Acesta este un element îmbucurător, mai ales având în vedere actuala contracție economică la nivel european și mondial. Una dintre întrebări viza *mobilitatea internațională* a absolvenților. Aceștia erau întrebați dacă, după terminarea studiilor, își vor părăsi țara pentru a căuta un loc de muncă în străinătate. Media europeană este de 31,6%, media la nivelul României este de 33,3% (așadar, absolvenții români doresc să plece sau sunt conștienți că nu au oportunități suficiente de lucru la nivel național), în timp ce la Universitatea Spiru Haret procentul este de 22,2%. Este un procent normal și îmbucurător, din punctul nostru de vedere: o mobilitate a forței de muncă în actualul context european și global nu este indezirabilă, dar exagerarea mobilității poate conduce la dezechilibre grave pe piața forței de muncă locale, cu consecințe neplăcute asupra calității celor care prestează diferitele profesii.

Trebuie să mai menționăm că media de vârstă a celor care au răspuns din partea universității noastre a fost de 29,2 ani, față de 23,1 ani la nivel național și 22,9 la nivel european. Unele dintre diferențele de percepție sau de proiecție în ceea ce privește viitoarea carieră se vor fi datorat, desigur, acestor diferențe de vârstă. Barometrul *trendence*, despre care discutăm acum, nu este, din păcate, la fel de relevant ca cel din 2010. El rămâne însă în limitele tendințelor celui anterior, având o funcție benefică, de feed-back al activității la nivelul întregii universități.

Colocviul internațional

Visages de l'autre dans les Balkans et ailleurs /
Ipostaze ale alterității în Balcani și în lume

(Urmare din pag.1)

Evenimentul, rezultat al proiectului de cercetare cu același nume, coordonat de conf. univ. dr. Mihaela Chapelan, propune spre dezbatere, atât invitaților, cât și publicului auditor, *tematica alterității. Tematica alterității este de o importanță majoră în înțelegerea fenomenelor lumii de astăzi, dar și a celei de ieri, și constituie o dovadă a conectării universității noastre la cercetarea de actualitate. Colocviul va avea un caracter interdisciplinar, această vastă problematică fiind abordată din perspective diverse: literare, istorice, sociologice, psihologice sau filozofice – a declarat conf. univ. dr. Mihaela Chapelan, coordonatorul evenimentului.*

De-a lungul celor două zile ale colocviului, organizat de Universitatea Spiru Haret în colaborare cu *Agence universitaire de la Francophonie* și *Association culturelle „Irina*

Izverna Tarabac et Irina Mavrodin”, vor fi invitați să participe profesori universitari și cercetători din: Algeria, Brazilia, Bulgaria, Canada, Finlanda, Franța, Grecia, Maroc, Monaco, Serbia, Spania și din România.

Comitetul științific, format din distinse personalități ale vieții culturale din țară și străinătate, reunește nume sonore precum: Georges Fréris, Universitatea *Aristote*, Thessalonique, Grecia; Mihaela Chapelan, Universitatea Spiru Haret, România; Alain Vuillemin, *Université d'Artois*, Franța; Irina Mavrodin, *Universitatea din Sibiu*, România; Mirela Kumbaro Furxhi, *Universitatea din Tirana*, Albania; Paul Miclau, *Universitatea Spiru Haret*, România; Ljiljana Matić, *Universitatea din Novi Sad*, Serbia; Emilia Bondrea, *Universitatea Spiru Haret*, România; Coman Lupu, *Universitatea din București*, România; Tamara Ceban, *Universitatea*

Spiru Haret, România, și Humberto Oliveira, *Universitatea de Stat de Feira de Santana*, Brazilia.

Între evenimentele marcante ale colocviului internațional amintim masa rotundă „*Visages de l'Autre à travers la traduction*”, care o are moderator pe însăși coordonatoarea proiectului, conf. univ. dr. Mihaela Chapelan. Alături de invitații săi: Irina Mavrodin, Paul Miclău și Coman Lupu, dna. Chapelan va propune spre dezbateră tema alterității și din perspectiva traducătorului.

În închiderea lucrărilor, invitații și publicul participant vor avea ocazia să asiste și la lansarea cărții „*Francophonie littéraire roumaine. Mini-glossaire et convergences*”, care poartă semnătura conf. univ. dr. Mariana Perșanu.

Ana Maria CETĂȚEAN

Talking About Borders / Vorbind despre granițe – 2011

- concurs de dramaturgie adresat scriitorilor români

invitat la Viena. În plus, textul va fi prezentat publicului la Târgul de Carte de la Leipzig. Organizatorii asigură punerea în scenă a piesei.

Potrivit comunicatului ICR, Concursul se adresează tuturor persoanelor născute în România, celor care trăiesc în România ori au cetățenia română, sau celor care au trăit cel puțin cincisprezece ani în România. Piesa va fi scrisă în limba română și va fi depusă împreună cu o traducere în limba engleză. Versiunea în limba engleză este necesară doar în scopuri administrative. Un autor poate înscrie în concurs o singură piesă. Piesa nu trebuie să fi fost publicată sau jucată. Piesa trebuie să trateze tema concursului *Vorbind despre*

granițe: Experiențe de viață în vremuri în schimbare. Piesa trebuie să poată fi jucată cu maximum cinci actori. Piesa trebuie să fie completă (nu sunt admise schițe sau fragmente). Participanții trebuie să accepte în totalitate regulamentul concursului, potrivit căruia autorul cedează dreptul exclusiv de punere în scenă a piesei pentru o perioadă de maximum doi ani și un număr de maximum 14 reprezentații publice. Câștigătorul este de acord să nu primească alte remunerații în afara premiului acordat, în valoare de 3500 de euro.

Înscrierea în concurs se va face până la data de 21 decembrie 2011, data poștei. Documente necesare înscrierii în concurs: • Piesa în limba

română • Piesa în limba engleză (versiune nepreluată) • Curriculum Vitae al autorului, în limba engleză • O copie a condițiilor generale ale concursului semnate de autor.

Documentele vor fi transmise la adresa *Forumul Cultural Austriac*, Strada Dumbrava Roșie nr. 7, Cod 020461, București. Pe plic va fi înscrisă mențiunea „Drama Contest”. Documentele pot fi transmise și prin e-mail (la Subiect va fi menționat „Drama Contest”) la adresa contact@talkingaboutborders.eu.

Toate piesele vor fi prezentate juriului internațional într-o formă anonimă. Juriul va fi compus din cinci membri din domeniul teatral. Câștigătorul va fi anunțat la sfârșitul lunii februarie 2012.

Să ne cunoaștem profesorii**Prof. univ. dr.
Gabriela Munteanu
și Modelele de educație
muzicală**

Conf. univ. dr. George GRIGORE
Decanul Facultății de Arte

Simțind nevoia studiului aprofundat al muzicii, Gabriela Nica (Munteanu) urmează cursurile Conservatorului de Muzică Ciprian Porumbescu din București. Va fi absolventă a două secții: *Profesori de muzică și Dirijai coral*, cu profesori excepționali: Victor Giuleanu, Zeno Vancea, Florin Eftimescu, Carmen Petra-Pasacopol, Aurel Stroe, Adriana Sachelarie și Ovidiu Varga, Octavian Lazăr Cosma, Emilia Comișel, Iosif Czure, Irina Lazăr, Ion Vicol și Constantin Romașcanu, George Bălan, Ion Șerfezi, Alexandru Trifu, D.D. Botez, Grigore Iosub și Ionel Ghiga. Urmează studiile doctorale la Universitatea Națională de Muzică din București, definitivând teza de doctorat cu titlul: „*Modele de educație muzicală*”, având drept coordonator și conducător științific pe prof.univ.dr. Victor Giuleanu. Cariera didactică a început-o ca profesor de muzică titular la Liceul *Gh. Șincai* din București, unde a predat *Istoria muzicii și Folclor*, conform programei de atunci. Conduce un cor mixt de elevi, înființează un cerc de istoria muzicii românești și un grup folcloric de aplicație, dar și un grup instrumental de muzică ușoară, *Romanticii*. Este - în toată perioada de după absolvire - un membru activ al *Laboratorului de cercetări pedagogice* din Conservatorul bucureștean (Ciprian Porumbescu), laborator condus de prof. univ. dr. A. Trifu, și a *Societății profesorilor de muzică și desen* - Filiala București, a cărei vicepreședintă a fost în perioada 1980-1988.

În anul 2000 vine la Universitatea *Spiru Haret*, Facultatea de Muzică din București, deoarece aceasta avea mulți studenți din mediul rural și urban care solicitau să urmeze sau să se perfecționeze în cariera didactică, văduvită pe atunci de specialiști. Se înscrie la concursul de ocuparea funcției didactice de profesor universitar, titlu pe care îl obține în anul 2001. În perioada 2001- 2010 a deținut funcția de șef de catedră la Facultății de Muzică a Universității *Spiru Haret*. Disciplinele pe care le predă în urma concursului sunt: *Teoria muzicii-solfegiu-dicteu muzical* și, în continuare, *Didactica specialității*. Coordonează practica pedagogică a studenților. Creează o rețea prestigioasă de școli de aplicație. În cadrul cursului de Master în *Arta Muzicală* a Universității *Spiru Haret* susține cursurile: *Protecultura muzicală și problemele actuale ale educației muzicale europene* și *Strategii didactice și trasee ludice în educația muzicală*. Conduce anual lucrări de disertație ale masteranzilor și *Cercul de studii și creație în educația muzicală*, coordonând lucrări individuale sau colective pentru sesiunea științifică anuală a studenților. După pensionare, începând cu anul 2011, devine cadru didactic asociat (ianuarie-iunie) al Universității *Spiru Haret*, Facultatea de *Arte*.

A publicat numeroase lucrări de specialitate, printre care: • *Îndrumar metodic pentru practica pedagogică*. Fundației *România de Măine* 1997 • *Exerciții muzicale de tip ludic pentru studenți*- Fundației *România de Măine* 2003 • *Didactica educației muzicale*, Editura Fundației *România de Măine*, ediția I-2005, ediția II- 2007 • *Modele de educație muzicală* Editura Fundației *România de Măine*

2008 • *Sisteme de educație muzicală* Editura Fundației *România de Măine* ediția I-2008, ediția II-2009 • *Modalul în teoria muzicii - curs pentru anul II*, Editura Fundației *România de Măine* 2009(în colab. I.Olteanu). Ca articole de cercetare științifică reținem: • Problemele limbii adamice și modelele actuale de educație muzicală • Procedul rotacizării - posibil model ludic de creație muzicală • Tipuri de jocuri în creație corală a compozitorului *Petru Stoianov* -Terapia prin jocuri muzicale • Educația muzicală instrumentală în manualele de educație muzicală clasele III-XI • Filtrul recursiv ca indicator al calității unui curs universitar • Chopin în manuale de muzică de educație muzicală • Asupra unei propuneri făcute de *Constantin Brăiloiu* la Congresul de Educație Muzicală Praga 1936 • Evaluarea asistată de calculator în învățământul muzical • Patru metode de receptarea a muzicii în școli: *Montesori*, *Martenot*, *Kabalevski*, *Suzuiki* • 5 jocuri/exerciții pentru cor de *Myriam Marbe* • *Schumann*-izarea audiției muzicale în manualele de educație muzicală • Educație ritmică prin metoda *Dalcroze* pentru toate ciclurile curriculare etc.

Profesor universitar doctor Gabriela Munteanu participă la congrese, conferințe internaționale și naționale, precum: Louvain-Belgia 1994, Cambridge -Anglia 1995, Chișinău - Republica Moldova 1992, 2010, 2011, Cluj-Napoca 2009, 2010, 2011, Timișoara, 2009, 2010, 2011, București - anual. Pentru valoarea implicației domniei sale în interesul învățământului, profesor universitar doctor Gabriela Munteanu a fost numită membru în Comisia Națională de Muzică din 1998, membru ARACIS cu activitate în 2008, președinte în juriul Festivalului - concurs internațional de interpretare pian, *Micul virtuoz* pentru Cluburile de copii, București România 2008, 2009, 2010,2011, membru în comisii de doctorat, membră în comisii pentru concursuri de promovare pe posturi în învățământul muzical superior Iași, Târgoviște, București - Universitatea *Spiru Haret*, referent pentru manuale de educație muzicală, membru în comisile de organizare a sesiunilor științifice și în colective redactionale. Citările în bibliografiile lucrărilor de specialitate, didactice și muzicale din centrele universitare București, Iași, Cluj, Timișoara, Târgoviște, Brașov, în care apare numele doamnei profesor universitar doctor Gabriela Munteanu sunt numeroase. Ca recunoaștere a tot ceea ce a întreprins pentru muzica românească și pentru procesul pedagogic al acestei arte, profesor universitar doctor Gabriela Munteanu a primit numeroase premii și diplome.

Urmând drumul tainic al muzicii de-a lungul întregii sale cariere, profesor universitar doctor Gabriela Munteanu a predat ștafeta pedagogiei muzicale sutelor de studenți pe care i-a îndrumat. Pomind pe mai departe cu această bogăție sufletească a dăruirii, poartă acum pe frunte coroana de lumină a realizărilor sale. Laudatio! Vivat!

**Concertul cvartetului
Consonantze
în cadrul programului
Lunaria**

După succesul primei serate a proiectului de educație muzicală - *Lunaria*, Radio România Cultural și Biblioteca Centrală Universitară *Carol I* invită publicul meloman, din nou, în Aula Bibliotecii Centrale Universitare - bijuterie arhitectonică, simbol cultural, istoric și estetic românesc.

Luni, 7 noiembrie 2011, de la ora 19, Cvartetul *Consonantze*, alcătuit din muzicieni ai Orchestrei Naționale Radio: Claudia Munteanu, Monica Kurutz, Simona Voicu și Marina Amarinei Oțeleanu, va oferi un regal sonor interpretând opusuri semnate de Joseph Haydn și Ludwig van Beethoven.

Proiectul de educație muzicală – *Lunaria* va mijloci 14 întâlniri între marea muzică și iubitorii artei sunetelor bilunar, luna, în perioada octombrie 2011 – mai 2012.

**Redescoperă România!
Biodiversitate în România și Balcani**

Peste 200 de planșe cu fotografii ale pasărilor și animalelor din Delta Dunării și partea românească a Balcanilor, realizate de Doru Panaiteșcu, vor fi expuse în cadrul expoziției intitulată *Biodiversitate în România și Balcani*. Expoziția este găzduită de noul sediu F64, deschis recent, în București, Bulevardul Unirii 45. Expoziția a fost vernisată marți, 25 octombrie, și va sta la dispoziția vizitatorilor până în luna decembrie.

Proiectul face parte din campania *Redescoperă România*. Fotografiiile îndeamnă la sensibilizarea opiniei publice asupra biodiversității din Delta Dunării și a spațiului românesc al Balcanilor, a cunoașterii și protejării speciilor de păsări și animale din aceste zone.

Doru Panaiteșcu este un binecunoscut membru în comunitățile de profil: fotografie, alpinism, speologie, scufundări, birdwatching. Doru Panaiteșcu scrie articole pentru presa de afaceri în care promovează peisaje și frumuseți ale naturii în special din România. Peisajele spectaculoase din Delta Dunării, munții Apuseni, munții Retezat sau munții Macinului sunt mai aproape de noi prin fotografiile realizate de Doru Panaiteșcu.

Kinodiseea aduce filme în premieră națională

Cea de-a treia ediție a Festivalului Internațional de Film pentru Copii, *Kinodiseea*, care se desfășoară în perioada 1-6 noiembrie, va aduce în atenția publicului, în premieră națională, o serie de producții cinematografice internaționale distinsse la festivaluri precum Berlinale, Cannes, Miami, Sundance sau Sidney. *Kinodiseea* propune în acest an 12 filme de lung metraj, care vor rula la Cinema Eforie, Noul Cinematograf al Regizorului Român și, începând cu această ediție, la Grand Cinema Digiplex din Băneasa Shopping City. Pe lângă peliculele care vor fi prezentate în competiție, publicul tânăr va avea ocazia să urmărească și filme precum *Brosuța - incredibila călătorie*,

Crocilii se întorc, *Viață de piscă*, *Copacul magic ori Bunicul sparge bănci*. Printre surprizele pe care le aduce ediția a treia a festivalului se numără secțiunea de 12 scurtmetraje și retrospectiva dedicată celor mai bune filme poloneze din toate timpurile, șase lungmetraje premiate și apreciate internațional, inclusiv la Premiile Emmy,acompaniate de scurtmetraje. Publicul va avea șansa să îi urmărească pe marele ecran pe eroii copilăriei, Lolek și Bolek. Cei mici vor avea ocazia să participe la workshopuri de actorie, montaj, costume handmade, susținute de profesioniști din aceste domenii și un workshop original realizat de Școala de limbi străine Lexis.

UN ACCENT UITAT (II)

(Urmare din pag.1)

Ne putem referi la *Venere și Madonă*, tot din 1870, v. 35: „*O fecioară a cărei suflul era sănt ca rugăciunea*”. Să se compare: *scrisa vorăstră eră săntă – a cărui suflul era sănt ca rugăciunea*: prima oară se accentuează puternic sub ritm *era*, accent etic – a doua oară se accentuează *sănt*, calitatea sufletului interesând – și, deci, imperfectul nu mai este accentuat grafic. O eventuală convertire în sistemul grafic actual trebuie să sublinieze cu alt corp de litere întregul cuvânt (Eminescu însuși vorbește, în cazul accentului etic, de sublinierea cuvântului care-l implică). Dar găsim chiar în *Epigonii* un imperfect neaccentuat, în v. 90: „Ochii vostru vedea 'n lume de icoane un palat.” Aici, ca și în *Rugăciunea unui dac*, ca și în *Venere și Madonă*, imperfectul nu e sub ritm, de aceea nu se accentuează grafic.

Iar observația care se impune este că acest „voi” din *Epigonii* este de față, prezent. Nu se referă doar la înaintașii în viață (Alecsandri, Helldiade) – ci este o concluzie generală: toți înaintașii sunt numiți, arătați în prezent, cu acest imperfect gramatical care arată duminirea. Care este, atunci, impedimentul ca în pasajul de la care am plecat să vedem două prezente, cum e în *Convorbiri literare*, în locul celor două imperfecte bănuite de către ediții? Voi urmați acum, în prezent, cugetările regine – și voi mergeți acum, în prezent, pe urmele lor. Se evocă zborul pe aripi sante printre stelele senine: cu atât mai mult: este vorba de sufletul nemuritor, intrat în cosmosul înțelepciunii, în zbor

continuu prin lumea ideilor, a cugetărilor. Aceste „inimi mari” fac două lucruri în același timp: urmează preceptele zeiței înțelepciunii – și merg pe urmele acestor precepte, adică le caută cu răpejune și le urmăresc, le pun în practică să zicem. Arta poetică a înaintașilor este mai limpede explicată pe cazul Costache Negruzzi: „...șterge colbul de pe cronice bătrâne (...)Moaie pana în coloarea unor vremi de mult trecute / Zugrăvește din nou iarăși pânzele posomorâte / Ce-arătau faptele crude...” Repetarea este, aici, importantă. În poemul anterior, „Venere și Madonă”(C.L. 15 aprilie 1870) Rafael prelua de pe statuile vechi din Roma chipul zeiței Venus – și îl transforma, cu meșteșugul artei sale, în Madona, adăuga, adică, diadema de stele, raiul creștin etc. – la un chip păgân. Tot astfel, poetul face dintr-o femeie pierdută – o sfântă. Dându-și seama că a comis o impietate, readuce sfânta creată prin artă – la condiția bacantei. Mai mult: înțelege că poate să schimbe din nou situația. Un asemenea creator este un epigon, un „apostat” care schimbă binele în rău și răul în bine când vrea, care se poate schimba pe sine însuși etc. Arta (pictura, poezia) poate aceste lucruri – iar autorul are o responsabilitate imensă. Spre deosebire de „Venere și Madonă”, în „Epigonii” Costache Negruzzi coboară în timp – dar nu schimbă nimic: „zugrăvește din nou iarăși pânzele posomorâte”. Este un aparent pleonasm; de fapt, *iarăși* trebuie înțeles „iarăși pânzele posomorâte”, tot aceleași pânze, iar așa. Înaintașii nu schimbă, doar învie trecutul așa cum a fost, ei procedează

prin *eponimie*: fac de două ori în aparență același lucru, merg prin timpul scurs și-l aduc, identic cu sine, în prezent, reînvie ceea ce pare mort, dar nu-i schimbă esența. Ei, cu toții, caută cugetarea – și merg în cugetare, nu doar o numesc, definesc, înfățișează etc. Este diferența dintre existență și afirmație: scrisa voastră eră săntă, etc. – oamenii de azi „Numesc sănt, frumos și bine ce nimic nu înseamnă”. Idealul *kalos kai agathos kai dikaios* este – sau doar se afirmă, doar se numește fără a însemna ceva în interior.

Tot oamenii din ziua de astăzi, epigonii, mai afirmă ceva: „Privim reci la lumea asta – vă numim visionari.” În context actual, *vizionar* este o calitate deosebită a genului; Domnul Profesor Florea Fugariu – căruia i-am adus în mai multe rânduri mulțumiri ce nu vor fi, însă, niciodată de ajuns – îmi atrage atenția că în vremea lui Eminescu termenul avea conotații magice, negative, păstrate până în secolul al XX-lea, dacă e să cităm numai definiția Dicționarului Candrea din 1931 la termenul *vizionar*: „care crede că are vedenii, care are idei ciudate, extravagante.” Pentru epigoni, înaintașii sunt doar niște „ciudați”. Abia acest poem îi reabilitează, într-o expresie memorabilă: „Rămâneți dară cu bine sante firi vizionare”. Poți pune, aici, virgula vocativului (cum fac edițiile, împotriva *Convorbirilor literare*)? Cel mai cuminte e să lași fără virgulă, în regim de complement direct (sau nume predicativ): rămâneți așa cum sunteți. Iar textul are nevoie de explicație – și pentru sensul cuvintelor, și pentru forma lor – și chiar pentru punctuația ori semnele diacritice folosite inițial.

Mai înainte de toate, însă: pentru a rămâne așa cum este.

• Punctul de vârf al acestor discuții despre accentul grafic îl constituie condiția filosofului (bătrânului dascăl) din *Satira I*, iar pentru înțelegerea textului trebuie să acceptăm, fie și numai ca experiență filologică, ironia care-l înalțuie pe acest personaj. Inadecvarea noastră la text constă în aceea că receptăm în registru eroic figura acestui profesor de astronomie care nu face altceva decât să repete lecția pozitivistă a secolului; noi încercăm să vedem în el fie genul neînțeleș fie savantul nerăsplătit cum se cuvine de vremea sa. În fond, acesta l-a scos pe Dumnezeu din Creație a pus în loc primul punct al mișcării. Această mecanică a universului se reverberază în viața socială prin teoria „Unul e în toți, tot astfel precum *una e în toate*” – care permite fiecăru, oricui, „ori și cine” scrie poetul, despărțit și cu accente retorice) să accedă la poziția cea mai de sus. Dacă „unu” reprezintă multiplicarea în nesfârșit omenesc a acelu punct prim („Dar deodată un punct se mișcă...cel întâi și singur”) – „una” este, în schimb, „soara oarbă”. Universul lui „unu” creat de savantul pozitivist are în centrul lui o stihie care organizează haotic ierarhiile, care „Ca și vântu'n valuri trece peste traful omenesc”, dând fiecăruia posibilitatea să devină primul – dar luându-i-o în același timp, pentru că ea este aceea care ridică și coboară indivizii. Se crează, astfel, premisele acelu „bellum omnium contra omnes”, „lupta tuturor împotriva tuturor” – situație pe care o găsim descrisă în toată

opera socială a lui Eminescu. Poetul numește „Satiră” acest poem tocmai pentru că satirizează, nu este – nu poate fi – de acord cu teoria ca atare. Nu atât religia interesează aici, cât religiozitatea: pozitivismul acesta primitiv (recunoaștem limita) desființează valorile etice precum gloria, respectul, și perversitețile sentimentele. Pentru a descrie teoria ca atare, autorul „textualizează”, cum am zice astăzi, luând fragmente de ici de colo (începând cu poezia indiană și până la teoria Kant-Laplace): mai ales aceste fragmente au fost identificate în literatura universală accentuându-se, și astfel, lectura „în eroic” a pasajului genezei, Eminescu fiind chiar alăturat autorilor teoriei. Pentru a ne detașa de o asemenea lectură, să privim versul 45, pe care noi îl avem redat astfel în toate edițiile: „*Fu prăpastie? gemune? Fu noian întins de apă? / N-a fost lume pricepută și nici minte s-o prioceapă.*” Aici Eminescu are, în manuscris și în „Convorbiri literare”, accent grav pe –u de două ori: „*Fu prăpastie? gemune? Fu noian întins de apă?*”. Titu Maiorescu le scoate, (și în loc de *gemune* pune *gemună*, cu iz poetic) – iar după el rămân scoase la toți editorii. S-ar putea crede că acest accent grav pentru perfectul simplu este ortografic, dar în scrisul lui Eminescu el nu e permanent, ceea ce indică intenția autorului de a accentua sau nu. Revenim la exemplele de mai sus: în *Strigoii*, v. 182: „*Pe ea o ține-acuma ce fu a morții pradă*” nu este accentuat *fu*, pentru a nu forța ritmul (de aceea nu pune nici virgulă după *acuma*), nici în *Mortua est* !,v.66: „*Au moartea ta inger de ce fu să fie*”, din aceleași

considerente – dar în *Epigonii*,v.33 este accentuat: „*Viața-i fu o primăvară, moartea-o părere de rău*” (aici Maiorescu păstrează accentul pe –u în toate edițiile). Să privim ultimul exemplu: accentul cere intonație cu sensul: viața, cât despre ea, a fost ca o adevărată primăvară – pe când moartea, ca o simplă părere de rău, ceva nesemnificativ, simplu, ușor.

Revenind la *Satira I*, este evident că accentele dau sens: cea-a fost la început, a fost aia, a fost aia, a fost aia? Accentul cade pe verb, nu pe substantive. Se discută variantele date de unii și alții, soluțiile discutate: prăpastie sau gemune? noian de ape? – iar el, savantul, spune că n-a fost nimic din toate astea, nu s-a priceput lumea, să vă arăt eu: a fost un punct care s-a mișcat etc. Autorul îl sancționează aspru pe acest savant pozitivist, dar ne vine nouă greu să-i înțelegem pedeapsa: „Mâna care-au dorit scepul universului și gânduri / Ce-au cuprins tot universul încap bine” n patru scânduri...”: pe acest refren putem urmări retrospectiv, în amănunt, detașarea poetului de savantul său (e uscățiv, friguros, gârbovit – o caricatură a lui Atlas care „sprijinea cerul pe umăr” – pe când el „sprijină lumea și vecia într-un număr”, aici accentul în vers căzând pe - i -, cum ar fi „prăjină”). Cu ironia discursului ne mai întâlnim la *Împărat și prolețar*, unde cuvântările Proletarului (iarăși preluate de către noi, inercial, în registru eroic – și uneori puse chiar pe seama gândirii teoretice a lui Eminescu însuși) sunt ridiculizate până la bătaie de joc uneori (vezi gramatica greoaie, termenii prețioși etc).

AVEM NEVOIE DE SUCCES! EI NI-L OFERĂ

Draga Olteanu-Matei și Mircea Albulescu - stele pe Aleea Celebrităților

Sâmbătă, 29 octombrie, în Piața Timpului din București, doi mari actori ai *Generației de Aur* a teatrului românesc, Draga Olteanu-Matei și Mircea Albulescu au fost aniversați într-o dublă ceremonie, în care două stele cu numele artiștilor s-au alăturat celor deja existente pe *Aleea Celebrităților* (Walk of Fame).

Draga Olteanu Matei a debutat în septembrie 1956 în piesa *Ziariștii* de Alexandru Mirodan. De-a lungul carierei sale a jucat în 90 de filme, în peste 50 piese de teatru și 100 de roluri în Televiziune. A fost recompensată cu numeroase premii și distincții: *Premiul ACIN* (pentru *Ilustrate cu flori de câmp și Filip cel bun*) - în 1975, *Ordinul Steaua României în grad de Cavalier*, *Premiul TVR* și *PTWB* (Prime Time World Broadcast) pentru *Cea mai iubită actriță* - în 2003, *Premiul UNITER* pentru întreaga activitate - 2004 și multe altele...

Mircea Albulescu - profesor universitar (Doctor în Arte), publicist, poet, prozator, membru al Uniunii Scriitorilor. În cei 60 de ani de activitate a jucat în peste 70 de filme și sute de piese de teatru, a scos șapte volume de versuri și a făcut teatru radiofonic. A început ca artist amator în echipa de teatru la Ateneul Popular *Ana Ipatescu*, iar în 1950 este angajat la *Teatrul Național* ca „artist corp ansamblu” (figurație). A fost distins cu *Ordinul Meritul Cultural* și *Ordinul Serviciul Credincios* în grad de Comandor, iar din 2002 este Societar de Onoare al *Teatrului Național* din București, este Doctor Honoris Causa al UNATC, a primit *Premiul Național pentru întreaga activitate artistică* - acordat de Ministerul Culturii și Cultelor - în 2003, dar și *Premiul pentru întreaga activitate* - primit la *Gala Premiilor UNITER 2005*.

Inițiat de Teatrul *Metropolis* și *Cocor*, deja celebrul *Walk of Fame* românesc a debutat în ianuarie 2011. Pe Aleea Celebrităților strălucesc stelele altor mari personalități: Florin Piersic, Victor Rebengiuc, Radu Beligan, Amza Pellea (postum), Maia Morgenstern, Alexandru Tocilescu, Tamara Buciuceanu-Botez, Ileana Stana Ionescu și Sebastian Papaiani.

Istoria benzii desenate românești expusă la Bruxelles

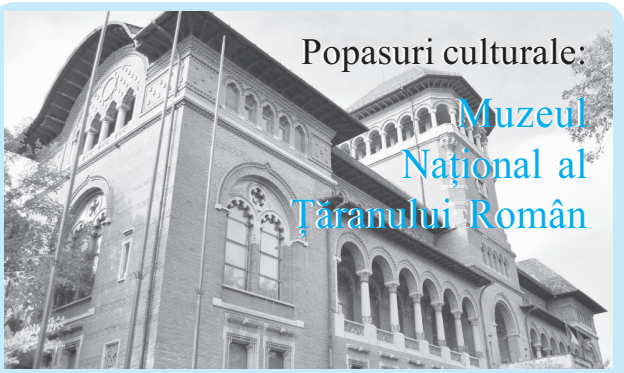

Centrul Belgian al Benzii Desenate din Bruxelles găzduiește, începând din 26 octombrie 2011 și până pe 20 mai 2012, expoziția *77 de ani de bandă desenate românească*, realizată în colaborare cu Institutul Cultural Român.

Potrivit comunicatului ICR, Alexandru Ciubotariu, unul dintre reprezentanții de marcă ai tinerei generații de artiști BD, a făcut o selecție de peste 50 ilustrații și planșe originale, în dorința de a oferi o panoramă a istoriei genului în România și de a dezvălui publicului belgian un filon de creativitate și imaginație puțin cunoscut până acum. „*Această expoziție mi se pare înclinarea supremă a eforturilor pe care le-am depus împreună cu Institutul Cultural Român în promovarea acestei superbe ramuri a graficii, prea multă vreme ignorată. Faptul că banda desenate românească este găzduită de cel mai prestigios muzeu european cu acest profil este o confirmare a valorii sale.*”, declară Alexandru Ciubotariu

La vernisajul de la Bruxelles a fost prezent și Dodo Niță, președintele Asociației creatorilor de BD din România și coautor, împreună cu Alexandru Ciubotariu, al *Istoriei benzii desenate românești 1891-2010*. (București, Editura Vellant, 2010).

Decizia *Centrului Benzii Desenate* din Bruxelles de a prezenta publicului belgian, prin tradiție mare consumator de ficțiune desenate și exigent cunoscător al genului, o expoziție de bandă desenate românească confirmă succesul de care s-a bucurat, în 2010, *Salonul European al Benzii Desenate* - organizat de EUNIC în România, cu sprijinul Institutului Cultural Român și al Delegației Wallonie-Bruxelles la București, se arată în comunicatul ICR.

Străchini, icoane, costume populare și țesături. Acestea sunt pe scurt „ingredientele” lăcașului de cultură tradițională românească numit *Muzeul Național al Țăranului Român*. Aici, vizitatorii vin atât pentru a se simți mai aproape de străbuni, dar și pentru a avea ce povesti copiilor.

În holul principal, muzeografa Crenguța Turturică ne povestește succint istoricul muzeului: *Înființat în 1906 de regele Carol I, Muzeul de Etnografie, de Artă Națională, Artă Decorativă și Artă Industrială, cum se numea inițial, a funcționat, pe locul fostei monetării a statului, până în 1912, când se pune piatra de temelie a actualei clădiri. După al Doilea Război Mondial, colecțiile muzeului sunt mutate în casa Barbu Știrbei de pe Calea Victoriei. Aici au stat până la finele anilor '70, când Muzeul Țăranului Român s-a unit cu Muzeul Satului. 12 ani mai târziu, aflat sub conducerea lui Horia Bernea, Muzeul Țăranului Român se întorcea acasă, în actuala clădire.*

Crucea – pomul vieții
Aripa dreaptă a muzeului cuprinde expoziția permanentă *Frumusețea crucii*. Aici, vizitatorii pot vedea o impresionantă colecție de *pristolnice*, precum și *pomul cu cruci*. Conform credinței populare, acestea din urmă erau bătute într-un pom de pe marginea unui râu pentru ușurarea sufletului celui trecut în eternitate departe de casă sau în război. *Expuse ca o referire la viața de dincolo, camașa fără trup din vitrină reprezintă moartea, iar ouăle învierea*, povestește muzeografa, care, în continuare trece în revistă numărul celei mai mari colecții de ouă încondeiate din țară: nu mai puțin de 4.000 de ouă, cu tot felul de motive stilizate pe coajă: îngeri, sfinți, biserici, păsări, animale și chiar fierul plugului. Un alt punct de atracție al muzeului este reprezentat de *troițe și icoane pictate pe sticlă*. Astfel, în timp ce troițele se amplasau la răscruce de drumuri, ori la fântâni, unde se credea că umblă duhuri rele, în casele țărănești, icoanele erau împodobite cu ștergare. Admirând o icoană reprezentând *Judecata de Apoi*, Georgiana Mureșanu, o tânără pasionată de arta picturii pe sticlă, povestește că înainte de a picta o icoană, pictorul ținea post trei zile. *Un alt aspect interesant – spune ea – este faptul că sticla era dată cu petrol pe o parte, pictura realizându-se în oglindă.*

Reculegere
Cea de-a doua expoziție permanentă de la parter este dedicată *reculegerii*. Aici, vizitatorii au ocazia de a vedea *Biserica de lemn* din Mintia, diferite aspecte ale vieții monahale și chiar un fragment de cărămidă din *Biserica Sf. Vineri-Herasca*, a cărei demolare s-a încheiat vineri, 20 iunie 1987. Ultima încăpere este dedicată *timpului*, deoarece *toate se petrec în timp*, spune muzeografa Crenguța Turturică. *Un timp istoric, al sărbătorilor și al obiceiurilor, care adaugă și distruge...* În completarea celor spuse de muzeografa, vine și citatul lui Claude Levi-Strauss, scris pe un perete: *Aranjăm istoria în felul în care primitivii aranjau miturile: o manipulare arbitrară pentru a inventa o viziune a Universului.*

Salonul de artă țărănească
Etajul unu este dedicat obiectelor ieșite din mâna țăranului român. Aici am putut să admir diferite piese de uz casnic: oale din lut și linguri din lemn, precum și o poartă frumos sculptată cu motive religioase. În vremuri demult apuse, *poarta era spațiu de delimitare între „lumi”*, explică muzeografa, care ne prezintă, rând pe rând, o colecție impresionantă de străchini și ceramică cu tot felul de motive, precum și casa țăranului Antonie Mogoș, din satul Ceamura, județul Gorj, descoperită și achiziționată de Alexandru Tzigara-Samurcaș.

Subsolul muzeului este dedicat colectivizării agriculturii și ilustrează ce a însemnat comunismul pentru țăran și lumea lui. În acest sens, pereții sunt „tapetați” cu unul dintre zierele de atunci: *Scântea* - organul Partidului Muncitoresc Român, iar busturile lui Lenin, tablourile cu Gheorghiu-Dej și Stalin amintesc de o epocă de mult încerențită în manualul de istorie. *Dincolo de ușă începe timpul. Îndrăzniți!*

Unde se află Muzeul Național al Țăranului Român?
Muzeul Național al Țăranului Român se află în București sectorul 1, pe Șoseaua Kiseleff nr. 3, și se poate vizita de marți până duminică, între orele 10 și 18.

Foto și text: Mihăiță ENACHE

Salonul de Carte Francofonă de la Beirut

România va fi reprezentată pentru prima dată la *Salonul de Carte Francofonă* de la Beirut, printr-un stand și o serie de evenimente organizate de Institutul Cultural Român și Ambasada României în Liban. *Salonul de Carte Francofonă* de la Beirut, ajuns la a 18-a ediție în acest an, se desfășoară în perioada 28 octombrie – 6 noiembrie, sub genericul *Les mots de la liberté* (Cuvintele libertății), ca ecou al schimbărilor democratice survenite recent în Africa de Nord și Orientul Mijlociu.

Temele în jurul cărora este articulat programul manifestării sunt *Primăvara arabă*; *Mediul*; *Secrete de familie*, *secrete ale istoriei*; *Femeile*; *Creștinii din Orient și Arta narativă*.

La acest Salon – al treilea ca amploare între cele dedicate, pe plan mondial, cărții francofone – sunt așteptați peste 100 000 de vizitatori. Invitatul de onoare al acestei ediții este Belgia-Wallonie Bruxelles.

Manifestarea este o bună ocazie pentru editorii din România să își prezinte ultimele apariții. Invitați speciali ai acestui eveniment, la inițiativa ICR, sunt autorii romani Daniela Zeca și Vlad Zografi, care vor participa la conferințe și dezbateri în cadrul Salonului, precum și la întâlniri cu studenții din universitățile libaneze.

Bogdan O. Popescu la Salonul de poezie de la ICR Stockholm

Salonul de poezie de la ICR Stockholm îi va avea ca invitați, la ediția din 1 noiembrie, pe Bogdan O. Popescu și Eva Ström, doi poeți care au în comun și experiența de clinician, informează institutul într-un comunicat de presă. Cei doi invitați vor citi din propriile versuri și vor discuta despre interacțiunea dintre percepția științifică și cea afectivă și despre modul în care profesia de medic le-a influențat scrisul. La program vor mai participa actorul Hannes Meidal și criticul literar Torbjörn Schmidt, în calitate de moderator. Bogdan O. Popescu a debutat în volum în 1995 cu placheta de versuri *La revedere, primăvă, distinsă cu Marele premiu Ion Vinea*. Au urmat alte șase volume, remarcate atât de critică, cât și de alți scriitori, printre aceștia Mircea Cărtărescu, modelul tinerei generații de poeți. În acest an, Bogdan O. Popescu și-a lansat, la Bookfest, primul volum de proză, *Viața de aruncat*, care a fost una dintre cele mai vândute cărți din cadrul târgului.

Periferic, în China

Lungmetrajul *Periferic*, filmul de debut al regizorului Bogdan George Apetri, este prezentat la cea de-a patra ediție a *First Film Festival* din China. Festivalul, dedicat regizorilor debutanți, se desfășoară în perioada 26 octombrie – 9 noiembrie 2011 în cinci orașe. Cele 50 de debuturi regizorale cuprinse în program vor fi proiectate în universitățile din Beijing, Shanghai, Tianjin, Nanning și Jinan.

Regizorul Bogdan George Apetri va fi prezent la cele trei proiecții ale filmului *Periferic*, programate pentru 30 octombrie (Beijing Foreign Studies University), 1 noiembrie (Guangxi University Nanning) și 3 noiembrie (Shandong Normal University Jinan). Participarea regizorului Bogdan George Apetri la First Film Festival este sprijinită de Institutul Cultural Român.

Periferic a avut premiera mondială la *Festivalul Internațional de Film* de la Locarno, în cadrul căruia Ana Ularu a primit *Prix Boccacino de la Presse* - premiul criticii elvețiene pentru cea mai bună actriță. Filmul a mai primit premiul special al juriului pentru scenariu și premiul FIPRESCI la *Festivalul de Film* de la Varșovia, precum și Premiul FIPRESCI la *Festivalul Internațional de la Viena*.

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor

Silviu ȘERBAN

În *Lucia*, Humberto Solás inserează poveștile de dragoste a trei femei ce poartă același nume, în contexte social-politice semnificative aparținând unor perioade diferite din istoria Cubei: războiul de independență din 1895, mișcarea revoluționară din 1933, de îndepărtare a președintelui Gerardo Machado, perioada de după 1960, cea în care a fost produs și filmul, marcată de Revoluția cubaneză, instaurată de Fidel Castro. Cele trei Lucia sunt, pe rând, reprezentante ale unor clase sociale diferite, mai întâi, membră a aristocrației creole proprietare de pământ, apoi, a unei familii burgheze înstărite, pentru ca, în final, să devină o femeie de la țară,

muncind în cadrul unei colectivități agricole. *Lucia 1895, Lucia 1932 și Lucia 196...* sugerează în același timp continuitatea istorică a luptei pentru eliberarea de sub influența puterilor străine, începând cu colonialiștii spanioli, continuând cu neocolonialismul Statelor Unite și încheind cu revoluția socialistă.

În cadrul episodului consumat în contextul Războiului de Independență, Lucia (Raquel Revuelta), înfrunghind femeia aflată la limita trecerii primei tinereți, devine, îndrăgostindu-se de bărbatul nepotrivit, Rafael (Eduardo Moure), subiectul unei tragedii moderne. Folosind naivitatea sentimentală a femeii aristocrate ca armă în lupta împotriva rebelilor cubanezi ce hărțuiau forțele colonialiste, Rafael, un ofițer al armatei spaniole „costumat” în dandy amoretzat, reușește să-i smulgă Luciei secretul legat de locul unde se ascundeau luptătorii anti-colonialști.. Masa-cul generat de imprudența femeii are ca efecte, printre altele, și moartea fratelui acesteia. Finalul o găsește pe Lucia într-o stare vecină cu nebunia, căutându-l disperată pe Rafael pe străzile orașului. Actul prin care îl înjunghie pe impostor împinge nebunia dincolo de pragul contactului cu realitatea, postura detensionată de după crimă, fața răvășită, privind în gol, utilizată și ca stop-cadru de final, constituindu-se ca simptome revelatoare ale

DE TREI ORI VICTIMĂ (POLITICĂ)

acestei fracturi psihice. Solás anticipează destinul Luciei prin intermediul unui personaj contradictoriu, Ferdinand (Idalia Anreus), o fostă călugăriță nebulă, victimă și ea a unor violențe extreme, care, în punctele nodale ale narațiunii, intersectează traiectoria personajului central, așa cum se întâmplă în momentul fugii spre plantația de cafea, ascunzătoarea rezistenței, ori la final, după crima eliberatoare, nu atât o război de dragoste înșelate, cât o execuție a asupritorului.

Povestea din 1932 este drama unei fete cu același nume, Lucia (Eslinda Nuñez), de condiție burgheză, care, dezgustată de propria familie, cu o mamă și un tată ce se înșelau reciproc, își găsește fericirea alături de un tânăr revoluționar, Aldo (Ramon Brito), ce luptă împotriva regimului Machado. Episodul începe prin relatarea la persoana întâi, povestea devenind astfel o dramă personală, aparatul de filmat prezentându-ne inițial câteva cadre dintr-o fabrică unde apar mai multe femei lucrând, printre ele și Lucia, gravidă, care relatează în *flashback* propriile experiențe de viață. Deși povestea de dragoste dintre cei doi

este, în comparație cu primul caz, autentică, totuși, contextul politic influențează, de data aceasta din interior, relația dintre cei doi. Președintele Machado este înțeles, însă noua organizare socială nu corespunde aspirațiilor revoluționare împărtășite de Aldo. Spre deosebire de co-revoluționari precum Antonio și Flora, care reușesc să ocupe poziții avantajoase în noul regim, Lucia este solidară cu Aldo în situarea pe aceeași poziții de dinainte de căderea lui Machado. Frustările lui Aldo ating punctul culminant în decizia acestuia de a se reîntoarce la activitatea teroristă, hotărâre ce aduce moartea sa și singurătatea Luciei.

De la tragedie și dramă, Humberto Solás ajunge la comedie în reprezentarea din ultimul episod, cel situat în zona anilor '60 ai revoluției socialiste. Evident, în acest context, conflictele sociale sunt inexistente, contradicțiile fiind acum doar intra-individuale și provenind din preju-decățiile ce țin de epoci anterioare, ce pot influența negativ prezentul. Așa este cazul cu cel de-al treilea cuplu de îndrăgostiți, Lucia (Adela Legrá) și Tomás (Adolfo Llauro), a căror

relație este bruiată de concepția bărbatului cu privire la statutul soției în cadrul căsniciei, Tomás interzicându-i Luciei nu doar să munească, ci chiar să părăsească locuința ori să primească vizitatori. Situația devine din ce în ce mai tensionată odată cu repartizarea de către comitetul revoluționar de la Havana a unui pedagog, destinat s-o învețe să citească pe soția bărbatului ros de gelozie. Comicul de situație este punctat și întreținut și cu ajutorul binecunoscutului cântec cubanez *Guantanamera*, interpretat de Joseito Fernández, ale cărui versuri comentează satiric diversele stări de fapt.

Toate cele trei părți sunt centrate pe suferințele femeii datorate diferitelor situații în care bărbații în cauză se găsesc, cea de agent străin, care uzează de sentimentele Luciei pentru a atinge scopuri politice, cea de

neadaptat la condițiile sociale, care așează propria ideologie politică deasupra intereselor familiale, cea de agresor al soției din pricina tarelor de educație (politică). Cu toate acestea, Lucia nu este un film feminist, ci politic.

* * *

Cinematograful britanic este cel care a furnizat Hollywood-ului cele mai multe resurse externe, o seamă de regizori și actori ai Regatului Unit devenind stele de *Oscar*. Una dintre figurile importante ale industriei de film din Marea Britanie este și Alexander Korda, fondatorul companiei *London Films*, cea care a produs primul mare film al lui Korda, în 1933, *The Private Life of Henry VIII* (*Viața particulară a lui Henric al VIII-lea*), întâia peliculă britanică nominalizată la secțiunea Academiei pentru cel mai bun film.

Programul Televiziunii și Radioului România de Mâine

LUNI – 31 octombrie 2011	
06:00	Confesiuni neprogramate Emisiune de Mugur Popovici
06:30	Ecumenica Emisiune de Sorin Bejan
07:00	Recital muzical Emisiune de Dumitru Cucu
08:00	Stele de mâine Emisiune de Dumitru Lupu
08:30	Film serial Detectivul Putilin (Rusia)
09:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
11:20	<i>Promo USH</i>
11:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
13:00	Ce faceți cu timpul liber? Emisiune de Violeta Screciu
13:30	Magazin tv Emisiune de Marius Voicu
14:00	TVRM-edicina Prof. univ. dr. Constantin Dumitrache la dispoziția dvs.
14:58	<i>Promo USH</i>
15:00	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
16:20	<i>Promo</i>
16:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
18:00	Film serial Detectivul Putilin (Rusia) ep. 6
19:00	Panteon Emisiune de Neagu Udroi
19:30	Circulați, vă rog! Emisiune de Cătălina Barbu
20:00	Stop joc! Emisiune de Mugur Popovici
20:30	Mai aveți o întrebare? Emisiune de Alexandru Mironov
21:30	Românul cetățean european Emisiune de Cristina Păușan Nuică
22:00	Ilinca Dumitrescu și invitații săi
23:00	Film serial – Detectivul Putilin
00:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*(r)
04:00	La sugestia telespectatorilor (r)
05:00	Invitatul de la ora 13 (r)

MARȚI – 1 noiembrie 2011	
06:00	Mișcare și sănătate Emisiune de Cristina Matei
06:30	Românul cetățean european Emisiune de Cristina Păușan Nuică
07:00	Academia copiilor Emisiune de Irina Haidet
08:00	Film serial Detectivul Putilin (Rusia)
09:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
11:20	<i>Promo</i>
11:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
13:00	Invitatul de la ora 13 Emisiune de Sorin Lupașcu
14:00	Deutsche Welle Emisiune de Ramona Popescu
14:30	Tinere talente Emisiune de Dumitru Cucu
15:00	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
16:20	<i>Promo</i>
16:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
18:00	Film serial Detectivul Putilin (Rusia) ep.7
19:00	Lumea văzută de aproape Emisiune de Neagu Udroi
20:00	Recital muzical Emisiune de Dumitru Cucu
20:30	Nocturna Emisiune de Mugur Popovici
22:00	Nimic fără lege Emisiune de Florin Făiniș

22:30	Cronica scepticului Emisiune de Cristian Român
23:00	Cafe concert Emisiune de Sorin Petre
23:30	Film serial Detectivul Putilin (Rusia)
00:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
04:00	Nocturna (r)
05:00	Recital muzical (r)

MIERCURI – 2 noiembrie 2011	
06:00	Lumea sporturilor Emisiune de Cristina Matei
06:30	Portrete și consemnări Emisiune de Cezar Lungu
07:00	Mai aveți o întrebare? Emisiune de Alexandru Mironov
08:00	Stele de mâine Emisiune de Dumitru Lupu
08:30	Film serial Detectivul Putilin (Rusia)
09:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
11:20	<i>Promo</i>
11:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
13:00	Viața fără fard Emisiune de Ciprian Vasilescu
14:00	TVRM-edicina. Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.
15:00	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
16:20	<i>Promo</i>
16:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
18:00	Film serial Detectivul Putilin (Rusia) ep.8
19:00	Academica – Economia pentru cine? Emisiune de Ilie Șerbănescu
20:00	Seara românilor Emisiune de Georgel Nucă
22:00	Virtuți și vicii Emisiune de Alexandru Lucinescu
22:30	Calendar cultural Emisiune de Ion Dodu Bălan
23:30	Film serial Detectivul Putilin (Rusia)
00:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*(r)
04:30	Istoria cu învățătură (r)
05:00	Concert (r)

JOI – 3 noiembrie 2011	
06:00	Performerii în arenă Emisiune de Cristian Vasile
06:30	Istoria cu învățătură Emisiune de Valeriu Răpeanu
07:00	Mini tv show Emisiune de Irina Haidet
08:00	Stele de mâine Emisiune de Dumitru Lupu
08:30	Film serial Detectivul Putilin (Rusia)
09:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
11:20	<i>Promo</i>
11:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
13:00	Cinefilia Emisiune de Daniel Paraschiv
14:00	TVRM-edicina. Prof. univ. dr. Andrei Firiică la dispoziția dvs
15:00	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
16:20	<i>Promo</i>
16:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
18:30	Film serial Frații Karamazov (Rusia) ep.1
19:00	Agricultura și alimentația Emisiune de Constantin Predilă
20:00	Recital muzical Emisiune de Dumitru Cucu
20:30	Teatru în fotoliul de acasă

22:00	Portrete și consemnări Emisiune de Cezar Lungu
22:30	Viața fără fard Emisiune de Ciprian Vasilescu
23:30	Film serial Frații Karamazov (Rusia)
00:30	Teleamfiteatru
04:00	Teatru în fotoliul de acasă (r)
05:30	Stop joc! (r)

VINERI – 4 noiembrie 2011	
06:00	Film documentar – Tehnologia azi
06:30	Nimic fără lege Emisiune de Florin Făiniș
07:00	Scena ca istorie Emisiune de Violeta Screciu
08:00	Stele de mâine Emisiune de Dumitru Lupu
08:30	Film serial Frații Karamazov (Rusia)
09:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
11:20	<i>Promo</i>
11:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
13:00	La sugestia telespectatorilor Emisiune de Viorel Popescu
14:00	Confesiuni neprogramate Emisiune de Mugur Popovici
14:30	Mașina timpului Emisiune de Cristian Român
15:00	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
16:20	<i>Promo</i>
16:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
18:00	Film serial Frații Karamazov (Rusia) ep.2
19:00	Nocturna Emisiune de Mugur Popovici
20:30	Între alb și negru Emisiune de Simona Șerban
21:30	Casă dulce românească Emisiune de Cătălin Maximiuc
22:30	Cinefilia Emisiune de Daniel Paraschiv
23:30	Film serial Frații Karamazov (Rusia)
00:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*(r)
04:00	Cinefilia (r)
05:00	Între alb și negru (r)

SÂMBĂȚĂ – 5 noiembrie 2011	
06:00	Film documentar – Tehnologia azi
06:30	Ghiozdanul cu surprize Emisiune de Carmen Fulger
07:30	Miorița Emisiune de Ioan Filip
08:00	Stele de mâine Emisiune de Dumitru Lupu
09:00	Deutsche Welle Emisiune de Ramona Popescu
09:30	Teleamfiteatru <i>Spiru Haret</i> tv*
11:00	Academia copiilor Emisiune de Irina Haidet
12:30	Cronica scepticului Emisiune de Cristian Român
12:57	<i>Promo</i>
13:00	Despre teatru cu studenții USH Emisiune de Carmen Fulger
14:00	Avanpremieră Emisiune de Marius Voicu
14:30	Total weekend cu Sorin Lupașcu
15:58	<i>Promo</i>
16:00	Scrisori de acreditare Emisiune de Mihaela Mihailide
16:30	Cinepanorama Emisiune de Eugen Atanasiu
17:00	Ilinca Dumitrescu și invitații săi
18:30	Film documentar – Lumea animalelor

19:00	Lección de anatomie Emisiune de Viorel Popescu
20:00	Seara românilor Emisiune de Georgel Nucă
22:00	Mișcare și sănătate Emisiune de Cristina Matei
22:30	Film artistic – Cântecul munților (China). Un film despre artele marțiale. Etica – baza artelor marțiale.
00:00	Din sălile de spectacol Emisiune de Mihai Darie
00:30	Total week-end cu Sorin Lupașcu (r)
02:00	Arhiva de aur (r)
03:00	Despre teatru cu studenții USH (r)
03:30	Scrisori de acreditare (r)
04:00	Seara românilor (r)

DUMINICĂ – 6 noiembrie 2011	
06:00	Cinepanorama (r)
06:30	Recital muzical Emisiune de Dumitru Cucu
07:00	Casă dulce românească Emisiune de Cătălin Maximiuc
08:00	Stele de mâine Emisiune de Dumitru Lupu
08:30	Deschide cartea! Emisiune de Alexandru Mironov
09:00	Ghiozdanul cu surprize Emisiune de Carmen Fulger
10:00	Ecumenica Emisiune de Sorin Bejan
11:00	Deutsche Welle Emisiune de Oana Popescu
11:30	Avanpremieră Emisiune de Marius Voicu
12:00	Mașina timpului Emisiune de Cristian Român
12:30	Scena ca istorie Emisiune de Violeta Screciu
13:30	Miorița – antologie de folclor tradițional. Emisiune de Ioan Filip
14:00	Videoteca de aur
15:00	Viața ca un spectacol Emisiune de Viorel Popescu
16:00	În căutarea folk-ului pierdut Emisiune de Maria Gheorghiu
17:00	Mini show tv Emisiune de Irina Haidet
17:30	Dor de-acasă. Emisiune cultural artistică adresată românilor de pretutindeni. Realizator Ion Puiu Stoicescu
19:30	Grădina cu statui Emisiune de Neagu Udroi
20:30	Galele TVRM organizate de Societate Națională <i>Spiru Haret</i> pentru Educație Știință și Cultură Emisiune de Georgel Nucă
22:00	Lumea sportului Emisiune de Cristina Matei
22:30	Film artistic – Tigru și dragon (China). Din negura timpului vine o poveste despre curaj, decepție și destin, povestită la încrucșarea vieților a două femei aflate în luptă cu destinele lor.
00:00	Cafe concert Emisiune de Sorin Petre
00:30	Viața ca un spectacol (r)
01:00	Dor de-acasă (r)
03:00	Galele TVRM (r)
04:30	Scena ca istorie (r)
05:00	Videoteca de aur (r)

* Emisiune realizată în cadrul Departamentului Învățământ

RADIO	
LUNI	
07.00-10.00	– Startul zilei Realizator: Tiberiu Ursan
10.00-13.00	– Tache și Face Realizator: Robert Tache
13.00-16.00	– Frecvența obligatorie Realizator: Alina Toma
16.00-19.00	– Verde-n față Realizator: Otilia Zamfir
19.00-22.00	– Destreșarea Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00	– Muzica Realizator: Luminița Bondrea
23.00-00.00	– Café Nocturn Realizator: Luminița Bondrea
00.00-01.00	– Printre Rânduri (reluare) Realizator: Otilia Zamfir
02.00-07.00	– Night Fever

MARȚI	
07.00-10.00	– Startul zilei Realizator: Tiberiu Ursan
10.00-13.00	– Tache și Face Realizator: Robert Tache
13.00-14.00	– Invitatul de la 13 Realizator: Sorin Lupașcu
14.00-16.00	– Frecvența obligatorie Realizator: Alina Toma
16.00-19.00	– Fresh News Realizator: Otilia Zamfir
19.00-22.00	– Destreșarea Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00	– Muzica Realizator: Luminița Bondrea
23.00-00.00	– Café Nocturn Realizator: Luminița Bondrea
00.00-02.00	– Povești nespuse (reluare) Echipa RRM Student FM
02.00-07.00	– Night Fever

MIERCURI	
07.00-10.00	– Startul zilei Realizator: Tiberiu Ursan
10.00-13.00	– Tache și Face Realizator: Robert Tache
13.00-16.00	– Frecvența obligatorie Realizator: Alina Toma
16.00-19.00	– Verde-n față Realizator: Otilia Zamfir
19.00-22.00	– Destreșarea Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00	– Muzica Realizator: Luminița Bondrea
23.00-00.00	– Café Nocturn Realizator: Luminița Bondrea
00.00-02.00	– 80 Remember (reluare) Realizator: Robert Tache
02.00-07.00	– Night Fever

JOI	
07.00-10.00	– Startul zilei Realizator: Tiberiu Ursan
10.00-13.00	– Tache și Face Realizator: Robert Tache
13.00-16.00	– Frecvența obligatorie Realizator: Alina Toma
16.00-19.00	– Verde-n față Realizator: Otilia Zamfir
19.00-22.00	– Destreșarea Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00	– Muzica Realizator: Luminița Bondrea
23.00-00.00	– Café Nocturn Realizator: Luminița Bondrea
00.00-01.00	– Metalmorfoza Realizator: Marru
01.00-07.00	– Night Fever

VINERI	
07.00 -10.00	– Startul zilei Realizator: Tiberiu Ursan
10.00-12.00	– Tache și Face Realizator: Robert Tache
12.00-13.00	– Sunetul de pe ecran Realizator: Daniel Istrate
13.00-16.00	– Frecvența obligatorie Realizator: Alina Toma
16.00-19.00	– Verde-n față Realizator: Otilia Zamfir
19.00-22.00	– Destreșarea Realizator: Maria Ilie
23.00-01.00	– Have a nice trip – Charlie Dundee
01.00-02.00	– IT&C FM (reluare) Realizator: Tiberiu Ursan
02.00-07.00	– Night Fever

SÂMBĂȚĂ	
10.00-11.00	– Brândușa și câinii Realizator: Brândușa
12.00-13.00	– Sunetul de pe ecran (reluare) Realizator: Daniel Istrate
14.00-16.00	– Top 30 (reluare) Realizator: Alex Crăciun și Alina Toma
17.00-18.00	– IT&C FM Realizator: Tiberiu Ursan
18.00-20.00	– 80 Remember Realizator: Robert Tache
20.00-22.00	– Sacreat în România Realizator: Robert Tache
23.00-00.00	– Café Nocturn Realizator: Luminița Bondrea
00.00-07.00	– Night Fever

DUMINICĂ	
10.00-12.00	– Povești nespuse Echipa RRM Student FM
12.00-13.00	– Omul din spatele personalității Realizator: Maria Ilie
14.00-16.00	– Sacreat în România (reluare) Realizator: Robert Tache
17.00-18.00	– Printre Rânduri (reluare) Realizator: Otilia Zamfir
18.00-20.00	– Top 30 Realizator: Alex Craciun și Alina Toma
20.00-22.00	– Soft week-end Realizator: Irina Mincă
23.00-00.00	– Café Nocturn Realizator: Luminița Bondrea
00.00-07.00	– Night Fever

LIVIU CIULEI (1923-2011) Viața este doar *Visul unei nopți de vară*

Acum 20 de ani, la Teatrul *Bulandra*, Sala de la *Grădina Icoanei*, titanul om de teatru Liviu Ciulei avea să îngăduie tânărului student la regie teatru-film-Tv George Grigore să participe ca spectator la repetițiile spectacolului *Visul unei nopți de vară*. Aveam să privesc ca la o icoană sfântă spre locul din care Maestrul Liviu Ciulei conducea cu o mână fină și sigură

tușele de culoare artistică ale viitorului spectacol. O vrajă specială plutea peste spațiul sfânt al teatrului... Ca o poartă între tărâmurile, între a fi și a ființa... Într-o seară de toamnă (25 octombrie 2011), a plecat dintre noi, la vârsta de 88 de ani, cu discreția care i-a fost întotdeauna proprie, cel pe care îl știm și îl apreciem, Maestrul Liviu (Ioan) Ciulei, cea mai complexă personalitate pe care a avut-o vreodată teatrul din România, regizor, scenograf și actor de uriaș talent, formator de trupă și conducător de teatru, important regizor și actor de film. Născut în 7 iulie 1923 și destinat inițial unei cariere de arhitect, ce urma să o continue pe cea inginerască a tatălui său, constructorul imobilului în care este găzduit Teatrul *C.I. Nottara*, Maestrul Liviu Ciulei a părăsit repede liniștea planșetei și siguranța betonului armat pentru tumultul și capriciile scenei de teatru, unde, ca scenograf mai întâi, ca actor și regizor, curând după aceea, avea să strălucească timp de peste șase decenii. Maestrul Liviu Ciulei a studiat *teatru*, la *Conservatorul Regal de Muzică și Teatru* din București, și *arhitectura*. A debutat ca actor în anul 1946, jucând rolul lui Puck în *Visul unei nopți de vară* la Teatrul *Odeon* din Capitală. Ulterior, s-a alăturat echipei *Teatrului Municipal* din București, actualul *Teatrul Bulandra*, unde a debutat ca regizor în 1957, punând în scenă spectacolul *Omul care aduce ploaia*, de Richard Nash. Indisolubil legat de *Teatrul Municipal*, devenit, la începutul anilor 1960, Teatrul *Lucia Sturdza Bulandra*, al cărui director a fost între 1963 și 1972, Maestrul Liviu Ciulei este autorul unor spectacole care au făcut nu numai faima acestei instituții devenite, sub conducerea sa, cel mai bun teatru din țară, ci și renumele teatrului românesc pe mapamond. Spectacole precum *Cum vă place, Moartea lui Danton*, *Leonce și Lena*, *O scrisoare pierdută*, *Lungul drum al zilei către noapte*, *Azilul de noapte*, *Furtuna* sunt doar titlurile unor montări ale căror reputație a străbătut timpul, vorbind și astăzi iubitorilor de teatru, cu aceeași proșpețime, despre o conștiință mereu trează și exigentă, o viziune plastică rafinată și, mai ales, o unică știință a lucrului cu actorii. Pentru această dăruire și activitate susținută, Maestrul Liviu Ciulei a fost investit cu funcția de director onorific al Teatrului *Bulandra*.

Carierea spectaculoasă a Maestrul Liviu Ciulei include peste 20 de filme, la care a lucrat în calitate de regizor, actor sau scenarist, și numeroase spectacole de teatru, unde și-a pus semnătura ca regizor, scenograf sau actor, aceste producții fiind recompensate de-a lungul timpului cu distincții prestigioase. De asemenea, Maestrul Liviu Ciulei a fost profesor de teatru – regie și actorie - la două universități prestigioase din SUA: *Columbia University* și *New York University*. Maestrul Liviu Ciulei s-a impus și în teatrele din străinătate cu care a colaborat și în care a montat spectacole importante, Germania, Franța, Italia, Statele Unite, Marea Britanie, Australia, Israel, unde a lucrat mai ales în anii 1975-1990, după brutala sa înlăturare de la conducerea Teatrului *Bulandra*. A condus ca director Teatrul *Vivian Beaumont* de la Lincoln Center din New York (1979-1980) și a fost director artistic al Teatrului *Tyrone Guthrie* din Minneapolis (1980-1986). Reîntors în țară după evenimentele din 1989, a montat la Teatrul *Bulandra* spectacolele *Visul unei nopți de vară*, *Deșteptarea primăverii*, *Hamlet*, *Henric al IV-lea* și *Șase personaje în căutarea unui autor*, desăvârșind astfel o carieră regizorală de remarcabilă longevitate. Și chiar și-a dorit să mai lucreze, dar, în ultima vreme, dezamăgit de precaritatea materială și debusolarea spirituală din teatrul românesc – care îi datorează nu mai puțin decât inaugurarea unei noi ere în gândirea autohtonă despre spectacolul scenic, marcată de celebrul său articol-manifest *Reateatralizarea picturii de teatru* (1957), se dedicase dragostei dintâi, arhitectura, desăvârșind planurile unor construcții pe care nu le-a văzut încă ridicate.

INVITAȚIILE DOAMNEI PICTURA

Lia Sturzoiu - succes de la prima expoziție personală

Sala Rondă a Palatului *Cercului Militar Național* din București a găzduit prima expoziție personală semnată, inconfundabil, Lia Sturzoiu. De la bun început, trebuie să menționez că a fost un mare succes, dacă ne gândim la tematica foarte complexă, la talentul evident, la valoarea artistică, sentimentală și comercială a celor 33 de tablouri expuse. Am pășit și eu, plin de emoție, în acest universul multicolor al lucrărilor sale, ce demonstrează o mare ușurință în folosirea culorilor de ulei pe panză sau carton, ori a altor tehnici cum sunt cele legate de pastel, ori acuarele.

Un suav parfum de salcâm, o frumoasă iarnă văzută printre mesteceni și o imagine clară a Lacului Herăstrău. Apoi, Delta Dunării, fructe multe: piersici, prune, căpșuni, felii mari de pepene roșu... *Avem picturi care au o vechime de mai multe secole. Vedem în ele niște usturoi. Deci știm ce se mânca pe acea vreme. La fel fac și eu, vreau ca peste un anumit timp să se știe care erau fructele de pe vremea noastră*, spune doamna Lia Sturzoiu. Multe tablouri cu flori și două lucrări cu caracter special. Prima este făcută în urmă cu 26 de ani, o ie românească și un buchet de flori, pe un fond de tonuri închise. Alături, varianta actuală, pe fond luminos, ia formând conturul atât de drag al țării noastre. Un loc aparte au tablourile cu tematică religioasă: o imagine care evocă Sărbătoarea de Paște, un drum către Mănăstirea Căldărușani, precum și tabloul *Rugăciune*. Fiecare pictor este un mic creator. La fel ca și Dumnezeu, dar păstrând proporțiile, artistul se află iar la începutul lumii nefăcute și, pe albul imaculat al pânzei sau cartonului, el alcătuiește din nou realitatea, după voința sa. Bărce pe apă, mai multe lucrări cu marea. Pictorița este o iubitoare evidentă a mării. Semnătura sa cuprinde, de altfel, și o mică ancoră, elegantă emblemă a unui premiu primit de la *Liga Navală Română*. Am remarcat și două tablouri de mici dimensiuni la care a fost utilizată dehnica pictură pe sticlă. Ultima lucrare expusă, în etalarea tablourilor, *Germinație*, este, simbolic, o frumoasă promisiune pentru expozițiile viitoare, pe care le așteptăm cu justificat interes.

Doamna Lia Sturzoiu, membru al *Asociației Artiștilor Plastici* București, a făcut cursuri temeinice de pictură, pe care acum le vedem valorificate în pânzele ce poartă - se vede cu ușurință de la depărtare - pecetea de aur a unui destin de artist autentic. Chiar dacă a dedicat o parte a existenței sale preocupărilor de inginer, doamna Lia Sturzoiu a fost mereu o fire artistică, care acum se exprimă plenar. Îi sunt recunoscător pentru faptul că m-a condus, cu o delicată atenție, prin fața tablourilor sale și mi-a relatat o parte a trăirilor sale. Așa am aflat de nobilul său arbore genealogic, unde se află oameni care au fost dedicați preoției, sistemului de învățământ, ori artelor frumoase. Apoi, vreau să o felicit, în mod neformal, pentru succesul primei sale expoziții personale de pictură, după numeroase participări la manifestări de grup, găzduite cu generozitate fie de Parcul Herăstrău, fie de Casa de Cultură *Friedrich Schiller*, de Teatrul Mic ori Galeria Primăriei Sectorului 2 București. La final, îi urez, să aibă putere de lucru, să fie liniștită și încrezătoare!

Vergil Cojocaru - Cover a cucerit culorile

Unul dintre privilegiatii locuitorii ai cartierului select Cotroceni din București este pictorul și graficianul Vergil Cojocaru, cunoscut și sub numele de Cover. Pe o stradă liniștită, maestrul Vergil Cojocaru trăiește într-un univers aparte, în care personaje principale sunt eroii tablourilor sale. Sunt oameni pictați, de pe vremea studenției până în zilele noastre. Îmi spune că a făcut 108 călătorii peste hotare. Eu stau pe gânduri și mă minunez. Când a mai avut timp să și picteze, dacă a făcut atâtea drumuri. Mă mai liniștesc puțin, după ce îmi spune că a lucrat în Ministerul Turismului.

Dragi prieteni ai artelor frumoase, să nu mai lungim cuvintele și să trecem la subiect. Cine este de fapt acest domnu' Vergil Cojocaru? S-a născut la data de 22 februarie 1938, în comuna Galiciuca, județul Dolj. A absolvit Facultatea de arte plastice din București. Apoi a intrat, cu toate forțele, în

lumea artelor frumoase. Acum, lângă casa lui stă un pianist. O grădină plină de flori și tablouri, unde se aud acorduri de pian, trebuie să recunoașteți că este un cadru de vis, pe care eu l-am trăit de câteva ori și abia aștept să revin acolo. L-am cunoscut la niște vernisaje selecte. Domnul Cojocaru se plimba suveran printre tablouri și își dădea cu părerea. Apoi, l-am auzit vorbind în public despre lucrările confracților săi. Desigur, un asemenea subiect nu se poate rata și am căutat să îl cunosc mult mai bine. Astfel, am intrat în casa sa. L-am admirat tablourile prezente peste tot. Dar, acum să vedem ce scriu criticii de artă despre dumnealui. Iată numai câteva rânduri semnate de Dan Grigorescu: „Cu pictura lui Vergil Cojocaru m-am întâlnit acum mai bine de un sfert de secol. Era un octombrie însorit, când pădurile din jurul Curții de Argeș se luminau de roșul și galbenul toamnei. Îmi aduc aminte foarte bine peisajele tânărului pictor de pe atunci, mărturisind un simț adevărat al culorii. Ele erau construcții pline de delicatețe, înobilate de o poezie calmă, ce se potrivea atât de bine cu priveliștea de afară din acele zile. (...) Pictor al actualității, al imaginii vii în care clocotesc faptele, Vergil Cojocaru vedește interes, cum se poate constata cercetând atent cele 70 de tablouri expuse la Curtea de Argeș, pentru cele mai diverse teme, cel mai mult reușindu-i însă peisajul și scenele istorice.”

Încerc să descopăr la rândul meu valențele estetice ale pictorului din fața mea. Vorbește puternic, îmi este greu să mă concentrez, dar nu pot să nu observ că este un adevărat cuceritor al armoniilor cromatice. Desigur, asta după ce a dat dovada existenței unui bun desenator. Vreau să multumesc doamnei Mihaela Pandelescu și domnului Adrian Pandelescu, cei care au organizat Galeria *Elite Prof Art*, nu numai pentru faptul că au pus pe picioare un asemenea stabiliment elegant, dar și pentru faptul că mi-au oferit ocazia să descopăr un artist ca domnul Vergil Cojocaru. Îi urez acum multă sănătate, să aibă putere de muncă. Alături de soția sa, să se bucure de copii și nepoți, până la adânci bătrâneți.

Teofilia Juravle sau bucuria întâlnirii cu arta

Galeria *Elite Prof Art* a organizat mai multe expoziții colective, unde am remarcat, cu mare plăcere, un artist deosebit, din multe puncte de vedere. Numele său este Teofilia Juravle. Ea se distinge, în mod deosebit, de alți creatori prin faptul că fiecare lucrare a sa emană o mare bucurie. În fața acestei explozii, desigur ramele își pierd funcția obișnuită de a marca limita unei opere de artă și sunt, la rândul lor, invadate de policromia în

expansiune. Pereții, simezele, toate suprafețele care susțin tablourile sale sunt invadate de o artă care se anunță de mare viitor, confirmat de un prezent foarte bine conturat. Iată cum se prezintă Teofilia Juravle: *Când eram copil, la școală, eram regizor, coregraf, cântăreață și, din când în când, mai puneam și vată pe fața interpretului lui Moș Crăciun sau desenam tabla pentru vreo ceremonie. Apoi, mi-am dorit mult o vioară și am motivat părinților că „vreau să mă cheme Teofilia Iacsa, nu Iacsa Teofilia” (cum ne strigau la catalog) ... Observasem eu că pe Ciprian Porumbescu nu îl striga nimeni Porumbescu Ciprian (cu tot respectul cuvenit) ... În liceu, am început să desenez, dar eram în același timp pasionată de științele economice. M-am împărțit multă vreme între cele două pasiuni, că vioara nu ne-am putut permite, pe vremea aceea. Prima mea pictură pe carton a fost o doamna în violet, reprodușă după lucrarea unui pictor ungur. Tata (a pictat și el în trecut) s-a așezat în gemchini lângă mine și mi-a arătat cum, din toate culorile paletelor, pot face o rochie violet cu multe falduri, lumini și umbre. Am rămas cu gura căscată și cred că nu am dormit o săptămână, fascinată de culoare.*

Acum pictez din același motiv pentru care voiam vioara: vreau să fiu eu. În același timp, așa exprim mai bine cine sunt (prin cuvinte se pierde mult timp, în general fără concluzie). Îmi doresc să bucur prin culoare, așa cum m-am bucurat și eu când eram copil. Observ, în general, detaliile și extrag din experiențele mele atât culoarea, conturul, detaliul, cât și emoția, pe care încerc să le reprezint în felul meu. Îmi place claritatea sticlei, îmi place cum alunecă penița pe ea, iubesc culorile și îmi place să mă joc cu cât mai multe nuanțe. Îmi place să lucrez cu pensula cea mai subțire, cu răbdare și cu tot sufletul. Pictez pentru că îmi place!

Desigur, un asemenea om trebuie cunoscut mai bine. Drept pentru care am făcut în așa fel încât drumurile noastre să se intersecteze. Atunci am văzut un chip armonios, pe care de fapt îl cunoșteam de la evenimentele organizate de *Elite Prof Art*. Așa am avut ocazia să cunosc un început de destin exemplar. Teofilia Juravle este, în afară de un artist plin de forță, o tânără mamă, care trăiește intens alături de copilul ei. Este un om realizat în universul societăților bazate strict pe profit. Dar, ea a vrut mai mult de la viață. A vrut să se exprime în lumea unică a fantasmelor colorate. După ce a făcut un copil foarte reușit, pe care îl păstrează pentru sine, nu s-a oprit. Acum face alți „copii”. Sunt tablourile sale, pe care le trimite în lume să o reprezinte.

Am cunoscut în ultimii ani zeci și zeci de pictori, de la cei care au depășit cu grație vârsta de 80 de ani, până la studenții plini de entuziasm și năluca, care se pregătesc pentru viață la Universitatea Națională de Arte. Mărturisesc aici, cu mâna pe inimă, că Teofilia Juravle este una dintre cele mai puternice personalități care se exprimă prin pictură. Mai mult, are un mare potențial, care se observă ușor de cine are ochi de văzut și suflet de simțit. Îi urez, cu toată puterea, să aibă capacitatea de a depăși cu bine provocările vieții, iar peste ani și ani, când o să fie celebră și foarte bogată să își aducă aminte că, la finalul anului 2011, un gazetar de artă a pus și el o cărămidă la edificiul personalității sale, prin intermediul acestor modeste rânduri. Mult succes !

Pagină realizată de Aristotel BUNESCU

